

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

Spôsob pripomienkového konania
Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných 160 /
Počet vyhodnotených pripomienok

Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných /
Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných /
Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných /

Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)
Počet odstránených pripomienok
Počet neodstránených pripomienok

Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná A – akceptovaná
Z – zásadná N – neakceptovaná
 ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh.	Spôsob vyhodnotenia
AZZZ SR	<p>Čl. Doplnenie novelizačn § § 18</p> <p>(1/6)</p> <p>V čl. I, § 18 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 5, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia nedostatkov.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnávateľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.</p>	Z	ČA	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k záveru, že nesprávne uchoпил transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

<p>AZZZ SR</p>	<p>Čl. Doplnenie novelizačn § § 19</p> <p>(2/6)</p> <p>V čl. I, § 19 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 8, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia nedostatkov.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnávateľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Ustanovenie § 19 návrhu zákona, ktorým sa zavádzajú a zvyšujú sankcie bolo predmetom rozporového konania, ktorého výsledkom je kompromisný návrh nového znenia § 19, ktoré obsahuje zmiernenie pôvodne navrhovaných sankcií . Vo vzťahu k § 10 ods. 1 návrhu zákona predkladateľ pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok dospel k záveru, že nesprávne uchoopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>
<p>AZZZ SR</p>	<p>Čl. K čl. I bodu 16 § § 10 ods. ods.1</p> <p>(3/6)</p>	<p>Z</p>	<p>N</p>	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k názoru, že nesprávne uchoopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej</p>

	<p>Do § 10 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 11, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ nemôže jednoznačne určiť, či spĺňa podmienky stanovené v § 10 ods. 1, môže požiadať Úrad o vydanie záväzného stanoviska, v ktorom Úrad potvrdí zamestnávateľovi povinnosť určiť zodpovednú osobu.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu EÚ, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia by sa mohli dostať do situácie, kedy by sa neúmyselne dopustili správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na rôznorodosť činností jednotlivých podnikateľských subjektov preto navrhujeme, aby mal zamestnávateľ možnosť obrátiť sa na Úrad a požiadať ho o vydanie záväzného stanoviska, či jeho činnosť spadá do definície zamestnávateľa povinného určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1 zákona. Stanovisko Úradu by podľa nášho názoru malo mať rozhodujúci vplyv na prípadné konanie o správnom delikte pri porušení povinností v zmysle navrhovaného zákona.</p>			<p>úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 úplatného znenia zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 10 ods. 1 nebol akceptovaný pripomienkujúcim subjektom.</p>
<p>AZZZ SR</p>	<p>Čl. K čl. I bodu 38 (§ 1 § § 18 (4/6) Navrhujeme vypustiť čl. I bod 38, (§ 18 ods. 2 návrhu zákona) v celom rozsahu. Odôvodnenie: V zmysle § 18 ods. 2 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta za priestupok, ktorého sa dopustí ten, kto urobí voči oznamovateľovi pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje, hrozí postihom, pokúsi sa o postih alebo postihne oznamovateľa v súvislosti s urobením oznámenia alebo kto poruší povinnosť zachovávať mlčanlivosť o totožnosti oznamovateľa. Uvedená pokuta sa</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	<p>zvyšuje z pôvodnej maximálnej výšky 2000 eur na maximálnu výšku pokuty 6000 eur, teda trojnásobne. Zároveň sa navrhuje možnosť úradu pri opakovanom priestupku do dvoch rokov uložiť pokutu do 12 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto nastavené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné výšku sankcií považovať za dostatočne odradzujúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri trojnásobnom zvýšení pokuty však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že trojnásobné zvýšenie pokút, ako aj zavedenie možnosti uložiť pokutu pri opakovanom priestupku do 12 000 eur je neprimerané a neodôvodnené, a preto žiadame uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.</p>			
<p>AZZZ SR</p>	<p>Čl. K čl. I bodu 39 § § 19 ods. ods. 1 (5/6)</p> <p>Navrhujeme vypustiť čl. I bod 39, (§ 19 ods. 1 návrhu zákona) v celom rozsahu. Odôvodnenie: V zmysle § 19 ods. 1 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta pre zamestnávateľa za nesplnenie niektorej povinnosti uvedenej v § 10 ods. 7 až 9 alebo § 11 zákona z pôvodných 20 000 eur na 30 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto stanovenú výšku pokuty však považujeme za neprimeranú, pretože bude mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	<p>výšku sankcií považovať za dostatočne odradzujúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri zvýšení pokuty o 10 000 eur však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riadne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedeného dôvodu považujeme takýto návrh za neprimeraný a neprípustný. Na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.</p>			
<p>AZZZ SR</p>	<p>Čl. K čl. I bodu 40 § § 19 ods. ods. 2,3,4</p> <p>(6/6)</p> <p>Navrhujeme vypustiť čl. I bod 40, (§ 19 ods. 2,3,4) v celom rozsahu. Odôvodnenie: V zmysle § 19 ods. 2 až 4 návrhu zákona sa stanovujú sankcie za porušenie niektorej z povinností uvedenej v § 10 ods. 1 až 6 zákona. V zmysle dôvodovej správy by mali byť sankcie dostatočné a zároveň primerané pre zamestnávateľa, ktorý vykoná postih voči oznamovateľovi v súvislosti s oznámením alebo si riadne neplní povinnosti. Sankcie za tieto priestupky môžu byť uložené až do výšky 100 000 eur, v prípade opakovaného porušenia až do výšky 200 000 eur. Takto stanovené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. Rovnako tak považujeme za nedostatočné odôvodnenie k tomuto návrhu uvedené v dôvodovej správe a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riadne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedených dôvodov považujeme takýto návrh za neprimeraný a nepripustný a na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenia vypustiť v celom rozsahu.			
GPSR	<p>1. K čl. I bodu 3 (§ 1):</p> <p>(1/7)</p> <p>Predkladateľ navrhuje úplné vypustenie obchodného tajomstva z ustanovenia § 1 odsek 3 zákona č. 54/2019 Z. z., pričom to odôvodňuje implementáciou článku 21 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie v platnom znení (ďalej len smernice 2019/1937), špecificky článkom 21 odsek 7 smernice. Toto ustanovenie sa týka špecifických konaní, v ktorých nevzniká zodpovednosť z dôvodu nahlásenia alebo zverejnenia informácií podľa smernice [v preambule smernice otázku obchodného tajomstva upravuje aj bod 98 – odkazuje na ďalšie pravidlá uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane neprístupného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva)]. Absolútne vypustenie podmienky rešpektovania obchodného tajomstva sa javí ako extenzívne, pričom samotný odkaz na článok 21 odsek 7 smernice 2019/1937 na odôvodnenie primeranosti tohto postupu nie je dostatočný. Stotožňujeme sa s tým, že ochrana obchodného tajomstva by, za určitých okolností, mala ustúpiť ochrane verejného záujmu, avšak malo by to platiť len v nevyhnutnej miere a za presne stanovených podmienok. Napríklad procesný postup zabezpečovania údajov, ktoré sú predmetom bankového, daňového, či poštového tajomstva (§ 3 odsek 5 Tr. por.) do trestného konania je totožný. V § 1 odsek 3 zákona č. 54/2019 Z. z. zákonodarca navrhuje vylúčiť ochranu obchodného tajomstva bez akýchkoľvek ďalších podmienok, pričom ochranu poskytovanú iným druhom tajomstva ponecháva zachovanú. Sprístupnenie obchodného tajomstva pritom môže mať významný dopad na oblasť hospodárskej súťaže (tiež upravenú v práve EÚ), resp. môže viesť k spôsobeniu škody.</p>	O	N	<p>Predkladateľ si uvedomuje, že navrhovaná zmena môže pôsobiť extenzívne a z tohto dôvodu doplnil a rozšíril dôvodovú správu k predmetnému návrhu tak, aby bol zrejмый výklad a následne i aplikácia dotknutého ustanovenia. Predkladateľ však nepovažuje za účelné vymedzenie postupu pri uplatňovaní/ resp. neuplatňovaní obchodného tajomstva či iných inštitútov, ktoré sú predmetom § 1 ods. 3 zákona priamo v návrhu zákona.</p>

<p>GPSR</p>	<p>2. K čl. I bodu 4 ods. 5 písm. a) (§ 1): (2/7)</p> <p>Dovoľujeme si upozorniť, že ustanovenie § 1 ods. 5 písm. a) - pojem „blízkej osobe oznamovateľa, ktorá bola postihnutá s oznámením“ je vágny, nakoľko definícia blízkej osoby v samotnom zákone absentuje a pri jej definícii absentuje „pracovný kontext“ tak ako to upravuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie v platnom znení. Domnievame sa, že takto vymedzená (blízka) osoba, ktorej má byť poskytnutá ochrana podľa tohto zákona je koncipovaná príliš široko, bez ďalšej konkrétnej definície tejto osoby vo vzťahu k oznamovateľovi a súčasne bez konkretizácie vzťahu (príbuzenský pomer, rodinný pomer alebo obdobný pomer) k oznamovateľovi. So zreteľom na účel smernice, máme za to, že ochrana by mala byť poskytovaná len takým blízkym osobám oznamovateľa, ktorí sú v rovnakom, resp. obdobnom právnom (pracovnoprávnom a inom) vzťahu k zamestnávateľovi ako oznamovateľ, nakoľko poskytnutie ochrany blízkej osobe, ktorá nie je v žiadnom pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi ako oznamovateľ, resp. pri ktorej absentuje akýkoľvek „pracovný kontext“ v intenciách čl. 4 uvedenej smernice, nie je dôvodné a v konečnom dôsledku z hľadiska vnútroštátnej aplikácie práva v danom kontexte problematické ohľadom vymožitelnosti ochrany k iným subjektom ako je zamestnávateľ.</p>	<p>O</p>	<p>ČA</p>	<p>Dôvodová správa k predmetnému ustanoveniu bude precizovaná tak, aby pojem „blízka osoba oznamovateľa, ktorá bola postihnutá v súvislosti s oznámením“ bol dostatočne vymedzený. Zároveň si predkladateľ dovoľuje upozorniť pripomienkujúci subjekt, že z povahy predmetu navrhovanej právnej úpravy vyplýva, že blízka osoba oznamovateľa, ktorá bola postihnutá v súvislosti s oznámením musí byť v pracovnoprávnom vzťahu, aby jej mohla byť poskytnutá ochrana podľa § 12 platného znenia zákona.</p>
<p>GPSR</p>	<p>3. K čl. I bodu 7 (§ 2): (3/7)</p> <p>Navrhovanú legislatívnu zmenu nepovažujeme za dostatočne odôvodnenú. Súhlasíme s argumentáciou uvádzanou v dôvodovej správe, že je účelné pokryť aj ďalšie formy protispoločenskej činnosti, ktoré sú tam uvádzané vo forme príkladov. Predmetný legislatívny návrh súčasne považujeme za nevyhovujúci, keďže nahradenie číslovky „tri“ číslovkou „dva“ nepredstavuje riešenie ani pre trestné činy podľa §§ 168, 170, 170b, 300, 302, 352a Trestného zákona, ktoré sú cieľom úpravy. Súčasná dikcia § 2 písm. d) zákona č. 54/2019 Z. z. totiž v druhom bode znie: „trestný čin, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky“ (t. j. viac ako tri roky). Zmenou</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	<p>Ustanovenie § 2 bolo upravené v zmysle pripomienky.</p>

	<p>číslovky „tri“ na číslovku „dva“, ktorú predložil navrhovateľ, tak nebudú pokryté vyššie citované trestné činy v základnej skutkovej podstate, keďže v nich použitá zákonná dikcia je „až na dva roky“, t. j. trest odňatia slobody do dvoch rokov vrátane, nie viac ako dva roky a teda zmena na „prevyšujúcou dva roky“ by nezodpovedala požadovanému cieľu. V prípade súčasného vypustenia pojmu „prevyšujúcou“ a nahradenia číslovky „tri“ číslovkou „dva“ by zase došlo k neprimeranému rozšíreniu trestných činov, ktoré by sa považovali za závažnú protispoločenskú činnosť, napríklad prečiny krádeže podľa § 212 odsek 1, súlože medzi príbuznými podľa § 203 odsek 1, zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a pod., ktorých zaradenie nekorešponduje s účelom zákona č. 54/2019 Z. z. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujeme v § 2 písm. d) druhý bod ponechať bez zmeny a § 2 písm. d) doplniť o nový tretí bod s taxatívnym výpočtom relevantných trestných činov, ktoré podmienku v bode 2 nespĺňajú, ale zároveň je ich zaradenie nevyhnutné pre dosiahnutie účelu zákonnej úpravy.</p>			
<p>GPSR</p>	<p>4. K čl. I bodu 10 a 11 (§ 4):</p> <p>(4/7)</p> <p>Návrh doplniť povinnosť prokuratúry a správneho orgánu doručovať oznámenie o nekvalifikovanom oznámení považujeme za zvýšenie administratívnej náročnosti a nákladov bez reálneho dopadu. V súvislosti s § 4 ods. 3 a § 6 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. môže oznamovateľ sám, alebo prostredníctvom úradu požiadať nadriadený orgán o preskúmanie neposkytnutia ochrany. V tomto smere zákon úradu nepriznáva osobitné oprávnenia. V prípadoch poskytnutia ochrany, s ktorými sa spájajú aj ďalšie úlohy úradu, už súčasná právna úprava stanovuje povinnosť doručovania úradu. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa navrhovaná legislatívna zmena javí ako neodôvodnená.</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Predkladateľ nemá za to, že uvedeným návrhom zavádza nové povinnosti pre prokuratúru a správne orgány, nakoľko sa iba rozširuje výpočet adresátov o jeden úrad, ktorým zmienené orgány doručia oznámenie o nekvalifikovanom oznámení. Navrhovaná právna úprava v praxi doslova znamená vytlačenie a doručenie jedného rozhodnutia navyše, čo podľa názoru predkladateľa nemožno považovať za neprimeranú administratívnu záťaž v kontraste s účelom a cieľom, ktorý navrhovaná právna úprava sleduje. Zákon v mnohých smeroch zveruje Úradu na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti kompetencie rozhodovať a fakticky i vykonávať samotnú ochranu oznamovateľov v praxi, ako aj napomáhať pri ochrane oznamovateľov ich kvalifikovaným zastupovaním v jednotlivých trestných konaniach a konaniach o správnom delikte. Z uvedených dôvodov je mimoriadne</p>

				dôležité aby aj úrad mal vedomosť o posúdení jednotlivých oznámení ako nekvalifikovaných. Z vyššie uvedených dôvodov preto nemožno hovoriť o „zvýšenej administratívnej náročnosti a nákladov bez reálneho dopadu“. Zároveň predložená právna úprava je nevyhnutá i z hľadiska úplnej a správnej transpozície.
GPSR	5. K čl. I bodu 35 (§ 18): (5/7) Nemáme výhrady voči navrhovanej zmene textu zákona, avšak v súvislosti s ňou odporúčame do dôvodovej správy zväziť doplnenie výpočtu možných postihov v súvislosti s oznámením aj o nepriznanie odmeny. Odmena je nenárokovateľnou položkou podobne ako povýšenie, avšak jej nepriznanie/nevyplatenie/priznanie v malej výške môže byť významným postihom. Hoci v rámci interpretácie by bolo možné tento bod zaradiť medzi porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, vzhľadom na charakter postihu považujeme za vhodné túto kategóriu v dôvodovej správe uvádzať samostatne.	O	A	
GPSR	6. K čl. I bodu 44 (§ 24): (6/7) V § 24 s poukazom na text ustanovenia a účel, ku ktorému smeruje, navrhujeme doplniť za „§ 20“ slová „zákona o správnom poriadku“, nakoľko následne nadväzujúce paragrafové vymedzenie ustanovení sa týkajú už výlučne zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov.	O	ČA	Znenie ustanovenia § 24 bolo upravené tak, aby bolo jednoznačné a nepôsobilo pre čitateľa zmätočne.
GPSR	7. K čl. I bodu 47: (7/7) V prílohách smernice sú uvádzané právne akty EÚ relevantné pre rozsah jej úpravy. Napriek tomu, že zákon č. 54/2019 Z. z. sa snaží prierezovo reagovať na	O	A	Tabuľka zhody bola doplnená o nový riadok č. 30, ktorý obsahuje požadované informácie.

	všetky relevantné oblasti, nie je z predložených materiálov (napríklad tabuľka zhody) zrejmé, či právna úprava zohľadňuje všetky právne akty vymedzené v prílohách smernice.			
Klub 500	<p>Celému materiálu</p> <p>(1/6)</p> <p>Zásadná pripomienka: Doplnenie novelizačného bodu v čl. I (§ 18). V čl. I, § 18 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 5, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia nedostatkov.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnávateľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.</p>	Z	ČA	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k záveru, že nesprávne uchoпил transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

<p>Klub 500</p>	<p>Celému materiálu</p> <p>(2/6)</p> <p>Zásadná pripomienka: Doplnenie novelizačného bodu v čl. I (§ 19). V čl. I, § 19 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 8, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia nedostatkov.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnávateľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Ustanovenie § 19 návrhu zákona, ktorým sa zavádzajú a zvyšujú sankcie bolo predmetom rozporového konania, ktorého výsledkom je kompromisný návrh nového znenia § 19, ktoré obsahuje zmiernenie pôvodne navrhovaných sankcií . Vo vzťahu k § 10 ods. 1 návrhu zákona predkladateľ pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok dospel k záveru, že nesprávne uchoopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>
<p>Klub 500</p>	<p>Čl. K Čl. I § § 18</p> <p>(3/6)</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje</p>

	<p>Zásadná pripomienka: Navrhujeme vypustiť čl. I bod 38, (§ 18 ods. 2 návrhu zákona) v celom rozsahu. Odôvodnenie: V zmysle § 18 ods. 2 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta za priestupok, ktorého sa dopustí ten, kto urobí voči oznamovateľovi pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje, hrozí postihom, pokúsi sa o postih alebo postihne oznamovateľa v súvislosti s urobením oznámenia alebo kto poruší povinnosť zachovávať mlčanlivosť o totožnosti oznamovateľa. Uvedená pokuta sa zvyšuje z pôvodnej maximálnej výšky 2000 eur na maximálnu výšku pokuty 6000 eur, teda trojnásobne. Zároveň sa navrhuje možnosť úradu pri opakovanom priestupku do dvoch rokov uložiť pokutu do 12 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto nastavené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné výšku sankcií považovať za dostatočne odradzujúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri trojnásobnom zvýšení pokuty však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že trojnásobné zvýšenie pokút, ako aj zavedenie možnosti uložiť pokutu pri opakovanom priestupku do 12 000 eur je neprimerané a neodôvodnené, a preto žiadame uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.</p>			<p>kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>
<p>Klub 500</p>	<p>Čl. K Čl. I § 19 ods. ods. 1 (4/6)</p> <p>Zásadná pripomienka: Navrhujeme vypustiť čl. I bod 39, (§ 19 ods. 1 návrhu zákona) v celom rozsahu. Odôvodnenie: V zmysle § 19 ods. 1 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta pre zamestnávateľa za nesplnenie niektorej povinnosti uvedenej v §</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	<p>10 ods. 7 až 9 alebo § 11 zákona z pôvodných 20 000 eur na 30 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto stanovenú výšku pokuty však považujeme za neprimeranú, pretože bude mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné výšku sankcií považovať za dostatočne odradzujúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri zvýšení pokuty o 10 000 eur však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riadne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedeného dôvodu považujeme takýto návrh za neprimeraný a neprípustný. Na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.</p>			
<p>Klub 500</p>	<p>Čl. K Čl. I § § 19 ods. ods. 2,3,4 (5/6)</p> <p>Zásadná pripomienka: K čl. I bodu 40 (§ 19 ods. 2,3,4). Odôvodnenie: V zmysle § 19 ods. 2 až 4 návrhu zákona sa stanovujú sankcie za porušenie niektorej z povinností uvedenej v § 10 ods. 1 až 6 zákona. V zmysle dôvodovej správy by mali byť sankcie dostatočné a zároveň primerané pre zamestnávateľa, ktorý vykoná postih voči oznamovateľovi v súvislosti s oznámením alebo si riadne neplní povinnosti. Sankcie za tieto priestupky môžu byť uložené až do výšky 100 000 eur, v prípade opakovaného porušenia až do výšky 200 000 eur. Takto stanovené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	<p>pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. Rovnako tak považujeme za nedostatočné odôvodnenie k tomuto návrhu uvedené v dôvodovej správe a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riadne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedených dôvodov považujeme takýto návrh za neprimeraný a neprípustný a na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenia vypustiť v celom rozsahu.</p>			
<p>Klub 500</p>	<p>Čl. K Čl. I § 10 ods. ods. 1 (6/6)</p> <p>Zásadná pripomienka: Do § 10 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 11, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ nemôže jednoznačne určiť, či spĺňa podmienky stanovené v § 10 ods. 1, môže požiadať Úrad o vydanie záväzného stanoviska, v ktorom Úrad potvrdí zamestnávateľovi povinnosť určiť zodpovednú osobu.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu EÚ, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední</p>	<p>Z</p>	<p>N</p>	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k názoru, že nesprávne uchoopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 úplatného znenia zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 10 ods. 1 nebol akceptovaný pripomienkujúcim subjektom.</p>

	podnikatelia by sa mohli dostať do situácie, kedy by sa neúmyselne dopustili správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na rôznorodosť činností jednotlivých podnikateľských subjektov preto navrhujeme, aby mal zamestnávateľ možnosť obrátiť sa na Úrad a požiadať ho o vydanie záväzného stanoviska, či jeho činnosť spadá do definície zamestnávateľa povinného určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1 zákona. Stanovisko Úradu by podľa nášho názoru malo mať rozhodujúci vplyv na prípadné konanie o správnom delikte pri porušení povinností v zmysle navrhovaného zákona.			
MDaVSR	Čl. I a Čl. VII (1/3) V čl. I bode 46 § 25a a čl. VII odporúčame vypustiť označenie odseku 1.	O	A	
MDaVSR	Čl. I bod 46 § 25a (2/3) V čl. I bode 46 § 25a odporúčame za slovo „predloží“ vložiť slovo „úrad“.	O	A	
MDaVSR	Čl. I bod 9 § 2a ods. 1 (3/3) V čl. I bode 9 §2a ods. 1 odporúčame slová „a 12“ nahradiť slovami „ a § 12“.	O	A	
MF SR	Celému materiálu (1/2) Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (napríklad v čl. I bode 5 § 2 písm. a) štvrtom bode za slovo „pracovnoprávneho“ vložiť slovo „vzťahu“, v bode 9 úvodnej vete slová „nový §2a“ nahradiť slovami „§ 2a“, v bode 9 § 2a ods. 1 za slová „§ 3 až 8 a“ vložiť paragrafovú značku, slovo „ochrane“ nahradiť slovom „ochrany“, slovo „pozastavení“ nahradiť slovom „pozastavenia“ a slovo „osoby“ nahradiť slovom „osobu“, ustanovenie odseku 3 presunúť z § 2a do § 9, kam z hľadiska systematiky zákona patrí a uvedený odsek	O	ČA	Pripomienka akceptovaná s výnimkou časti pripomienky k § 10 ods. 1, § 24 a prílohe návrhu zákona. Navrhované znenia ustanovenia § 10 ods. 1, § 24 a prílohy boli zmenené a preto predmetná časť pripomienky nie je naďalej relevantná.

	<p>primerane upraviť, v bode 12 za slová „ods. 1“ vložiť slová „úvodnej vete“, v bode 13 slová „za slová „podľa odseku 1“ vkladajú slová“ nahradiť slovami „na konci pripájajú tieto slová:“, v bode 14 slová „za slová „podľa odseku 2“ vkladajú slová“ nahradiť slovami „na konci prvej vety pripájajú tieto slová:“, v bode 16 § 10 ods. 1 druhej vete za slová „pri výkone svojich úloh“ vložiť slová „podľa tohto zákona“, v § 10 ods. 1 štvrtej vete vypustiť slovo „skutočnosť“ ako nadbytočné, v bode 19 § 10 ods. 7 za slová „to neplatí“ vložiť čiarku, v bode 20 úvodnej vete slová „g) až h)“ nahradiť slovami „g) a h)“, v bode 22 za slová „ods. 1“ vložiť slová „úvodnej vete“, v bode 23 slová „za slovo „oznamovateľa“ vkladajú slová“ nahradiť slovami „na konci pripájajú tieto slová:“ a za slovo „oznamovateľa“ vložiť čiarku, v bode 26 za slová „§ 12“ vložiť slová „ods. 4 až 6“, v bode 27 § 12 ods. 7 slová „skutočnosti o protispoločenskej činnosti podľa § 1 ods. 4 zákona“ nahradiť slovami „informácie o protispoločenskej činnosti z dôvodov podľa § 1 ods. 4“, v bode 28 za slovom „osoby“ vypustiť čiarku a vypustiť slovo „zákona“ a bodku ako nadbytočné, v bode 31 § 13 ods. 14 slová „obsahujúcu informácie, ktoré má úrad k dispozícii za predchádzajúci rok. Správa podľa predchádzajúcej vety obsahuje“ nahradiť slovami „za predchádzajúci rok, ktorá obsahuje“, v § 13 ods. 14 písm. b) slová „týchto oznámení a ich dosiahnutý výsledok“ nahradiť slovami „oznámení podľa písmena a) a ich výsledok“, v § 13 ods. 14 písm. c) slová „ak sa zistila, aj odhadovanú škodu“ nahradiť slovami „odhadovanú škodu, ak sa zistila“, spresniť kam sa majú sumy navrátiť a slovo „súvisiacich“ nahradiť slovom „súvisiace“, v bode 36 slová „na konci sa pripájajú tieto slová“ nahradiť slovami „pripájajú sa tieto slová:“, v bode 38 za číslo „2 000“ vložiť slovo „eur“ a za číslo „6 000“ vložiť slovo „eur“, v bode 38 je potrebné doplniť okamih, od ktorého sa počíta lehota dvoch rokov, pričom rovnaká pripomienka platí aj pre bod 39 § 19 ods. 3, v bode 39 slová „číslovka „20 000“ sa nahrádza číslovkou „30 000““ nahradiť slovami „suma „20 000 eur“ sa nahrádza sumou „30 000 eur““, v bode 40 § 19 ods. 2 slová „až do výšky“ nahradiť slovom „do“, vzhľadom na navrhovanú delenú účinnosť (čl. VIII) odporúčame navrhované doplnenie § 22 o odsek 5 uviesť ako odsek 4 a navrhované doplnenie § 22 o odsek 5 uviesť ako odsek 4, v bode 44 vypustiť slová „postúpenia podľa § 20“, pretože § 20 neupravuje inštitút postúpenia alebo opraviť nesprávny vnútorný odkaz, v bode 45 slová „§ 24 až 25“ nahradiť slovami „§ 24 a 25“, v bode 46 úvodnej vete slovo „nadvpisu“ nahradiť slovom „nadvpisov“, v bode 46 nadvpise § 25a slovo „ustanovenia“ nahradiť slovom „ustanovenie“, v bode 46 § 25a vypustiť označenie odseku 1 ako nadbytočné a slová „o činnosti úradu podľa § 13 ods. 14 za</p>			
--	---	--	--	--

	obdobie od jeho zriadenia do 31. decembra 2022 predloží“ nahradiť slovami „podľa § 13 ods. 14 za obdobie od zriadenia úradu do 31. decembra 2022 predloží úrad“, v bode 47 slovo „Smernice“ nahradiť slovom „smernice“, v čl. IV jedinom novelizačnom bode slová „ods. 1“ nahradiť slovami „ods. 2“, v čl. V bode 1 upozorňujeme, že uvedené slová je potrebné vypustiť aj v § 24g ods. 1 úvodnej vete, v čl. VII úvodnej vete slová „s mení“ nahradiť slovami „sa mení“ a vypustiť označenie novelizačného bodu 1 ako nadbytočné).			
MF SR	Celému materiálu (2/2) Upozorňujeme, že v predložennom materiáli sa použila neaktuálna verzia doložky vybraných vplyvov. Uznesením vlády SR č. 383 z 8. júna 2022 bola s účinnosťou od 10. júna 2022 schválená aktualizácia Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov, ktorej súčasťou je aj aktualizovaná verzia doložky vybraných vplyvov.	O	A	
MHSR	Čl. I bod 35 (1/7) Odporúčame v rámci navrhovaného znenia § 18 ods. 1 písm. a) vypustiť slová „pokúsi sa o postih“. Odôvodnenie: Máme za to, že právna ochrana oznamovateľov je dostatočne obsiahnutá už v aktuálnej právnej úprave, pričom dokazovanie skutočnosti, že prišlo k „pokusu o postih“ môže byť veľmi náročné a nejednoznačné. Uvedené rozšírenie ochrany oznamovateľov môže viesť k zneužívaniu tohto inštitútu.	O	ČA	Predkladateľ si je vedomý sťaženej situácie pri dokazovaní „pokusu o postih“, avšak v danom prípade je navrhovaná právna úprava transpozíciou čl. 19 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení a preto od nej nemožno upustiť. Predkladateľ však rozšíril a upravil dôvodovú správu s cieľom predísť možným aplikačným problémom.
MHSR	Čl. I bod 40 (2/7) Žiadame znížiť navrhované sumy pokút. Odôvodnenie: Navrhované výšky pokút (100 000 EUR, pri opakovanom porušení povinnosti do dvoch rokov až dvojnásobok, t.j. 200 000 EUR) budú na veľký okruh subjektov pôsobiť likvidačne. Treba zohľadniť skutočnosť, že táto pokuta môže byť podľa zákona uložená	Z	ČA	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky informovalo predkladateľa o ustúpení od predmetnej pripomienky a jej prekvalifikácii zo zásadnej pripomienky na pripomienku obyčajnú. Zároveň ustanovenie § 19 návrhu zákona bolo upravené tak, aby predstavovalo zmiernený návrh pôvodnej navrhovanej právnej úpravy sankcií.

	širokému okruhu subjektov a následne môže vážne narušiť hospodárenie a činnosť dotknutých subjektov. Z tohto dôvodu nemožno považovať pokutu vo výške 100 000 EUR (resp. 200 000 EUR) za primeranú.			
MHSR	K Čl. I body 38 a 39 (3/7) Žiadame znížiť sumy pokút resp. ich ponechať vo výške, ktorá je obsiahnutá v aktuálnej právnej úprave. Odôvodnenie: Zvýšenie pokuty podľa § 18 ods. 2 zákona z aktuálnych 2 000 EUR na 6 000 EUR považujeme s ohľadom na široký okruh postihnuteľných priestupkov (vzhľadom na rozšírenie ochrany oznamovateľov podľa navrhovanej novely zákona) za neprimeraný. Rovnako možnosť úradu uložiť pri opakovanom priestupku do dvoch rokov pokutu do 12 000 EUR a zvýšenie pokuty zamestnávateľovi pri porušení povinností podľa § 19 ods. 1 zákona z 20 000 EUR na 30 000 EUR považujeme za neprimerané. Vyššie uvedené sumy je potrebné modifikovať, tak aby pre subjekty boli odrádzajúce, ale zároveň, aby boli primerané (v súlade s požiadavkou smernice EÚ 2019/1937) a nepôsobili na subjekty, ktorým budú uložené likvidačné.	Z	ČA	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky informovalo predkladateľa o ustúpení od predmetnej pripomienky a jej prekvalifikácii zo zásadnej pripomienky na pripomienku obyčajnú. Zároveň ustanovenie § 19 návrhu zákona bolo upravené tak, aby predstavovalo zmiernený návrh pôvodnej navrhovanej právnej úpravy sankcií.
MHSR	K Doložke vybraných vplyvov (4/7) Odporúčame predkladateľovi vypracovať aktuálnu Doložku vybraných vplyvov podľa Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov, ktorá bola aktualizovaná 10.6.2022.	O	A	
MHSR	K Doložke vybraných vplyvov (5/7) Žiadame predkladateľa o vyznačenie pozitívnych a negatívnych vplyvov na podnikateľské prostredie a vypracovanie príslušnej Analýzy vplyvov na podnikateľské prostredie. Odôvodnenie: Materiál zavádza negatívne vplyvy napríklad v podobe zvyšovania a zavádzania niektorých nových pokút v § 18 a 19, zvýšenia administratívnej záťaže pre zamestnávateľa v § 10 ods. 1 a 7,... Pozitívne	Z	A	

	vplyvy sú vo zvýšenej právnej istote (§ 1 ods. 5 a § 2 písm. f) a g). V prípade potreby konzultácie s vypracovaním Analýzy vplyvov na podnikateľské prostredie a Kalkulačky nákladov nás môžete kontaktovať na adrese 1in2out@mhsr.sk .			
MHSR	K materiálu všeobecne (6/7) Žiadame predkladateľa o zaslanie materiálu na záverečné posúdenie Stálej pracovnej komisie LRV SR na posudzovanie vybraných vplyvov podľa Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov. Odôvodnenie: Na záverečné posúdenie vybraných vplyvov sa predkladajú všetky materiály legislatívneho a nelegislatívneho charakteru, ak po pripomienkovom konaní došlo v rámci Doložky vybraných vplyvov k zmene identifikácií vplyvov.	Z	N	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky informovalo predkladateľa o ustúpení od predmetnej pripomienky a jej prekvalifikácii zo zásadnej pripomienky na pripomienku obyčajnú. Predložený návrh zákona bol odôvodnene predmetnom skráteného pripomienkového konania a bude predmetom skráteného legislatívneho procesu a to z dôvodu hrozby nesplnenia záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii nedodržaním lehoty určenej na prebratie smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení.
MHSR	osobitnej časti dôvodovej správy (bod 19) (7/7) Je potrebné dať do súladu navrhované znenie § 10 ods. 6 zákona a osobitnú časť dôvodovej správy „K bodu 19“. Odôvodnenie: Máme za to, že v dôvodovej správe je nesprávne uvedené, že sa navrhuje zaviesť „povinnosť zachovávať mlčanlivosť o totožnosti osoby, proti ktorej oznámenie smeruje“ nakoľko navrhované znenie zákona upravuje povinnosť zamestnávateľa zachovávať mlčanlivosť o totožnosti oznamovateľa.	O	A	Dôvodová správa bola upravená tak, aby pravdivo reflektovala navrhovanú právnu úpravu.
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. I, bodu 17, § 10 ods. 4 (1/10) V Čl. I, bode 17, § 10 ods. 4 vlastného materiálu navrhujeme slová „postupoch urobienia oznámenia podľa § 3 a 5 alebo § 13 ods. 15 a o“ nahradiť slovami „postupoch urobienia oznámenia orgánu príslušnému na prijatie oznámenia a úradu.“ ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme z dôvodu, že § 3 a 5 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a	O	ČA	Predkladateľ akceptoval pripomienku s výnimkou doplnenia slov „a úradu“, nakoľko navrhované ustanovenie § 2 písm. g) návrhu zákona vymedzuje orgán príslušný na prijatie oznámenia ako „úrad, prokuratúra a správny orgán“. Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti je v zmysle návrhu zákona príslušný

	doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony neustanovujú postup podávania oznámenia prokurátorovi a správne mu orgánu, ale upravujú poskytovanie ochrany. Obdobne, § 13 ods. 15 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony nestanovuje postup podávania oznámenia úradu, ale ustanovuje, že úrad oznámenie postúpi príslušnému orgánu.			orgán na prijímanie oznámení a preto ho nie potrebné uvádzať samostatne.
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. I, bodu 18, § 10 ods. 5 (2/10) V Čl. I, bode 18, § 10 ods. 5 vlastného materiálu navrhujeme slová „Zamestnávateľ je povinný vydať oznamovateľovi potvrdenie o prijatí oznámenia bezodkladne po jeho prijatí.“ nahradiť slovami „Zamestnávateľ podľa odseku 1 je povinný oznamovateľovi potvrdiť prijatie oznámenia do 7 dní od jeho prijatia“. ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme z dôvodu zosúladienia znenia predkladaného materiálu s čl. 9 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie. Uvedenie zamestnávateľa „podľa odseku 1“ taktiež navrhujeme z dôvodu špecifikácie a zosúladienia s ostatným odsekmi § 10 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.	O	A	
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. I, bodu 33, § 13 ods. 18 (3/10) V Čl. I, bode 33, § 13 ods. 18 navrhujeme na konci prvej vety vložiť slová „a oznamovateľ nepožiadala o utajenie svojej totožnosti.“ ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme z dôvodu, že podľa § 13 ods. 15 (v pôvodnom znení ods. 14) zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony: „Ak oznamovateľ požiadala o utajenie svojej totožnosti, úrad postúpi oznámenie bez uvedenia údajov o totožnosti oznamovateľa.“. V tomto prípade teda platí povinnosť	O	N	Navrhované znenie §13 ods. 18 predkladateľ nepovažuje za rozporné s §13 ods. 15 (pôvodný ods. 14). V prípade, ak oznamovateľ požiadala o utajenie totožnosti, tak sa aplikuje výnimka pre obsah informácií postúpeného podania. Povinnosť zachovávať mlčanlivosť je určená vo vzťahu ku tretím osobám.

	úradu zachovávať mlčanlivosť o totožnosti aj v prípade postúpenia príslušnému orgánu.			
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. I, bodu 38, § 18 ods. 2 a 3 (4/10) V Čl. I, bodu 38, § 18 ods. 2 a 3 vlastného materiálu odporúčame uviesť, ktorým momentom začína plynúť dvojročná lehota, v rámci ktorej možno uložiť vyššiu, resp. dvojnásobnú pokutu, a to s cieľom zachovania ústavných princípov právnej istoty a predvídateľnosti konania a rozhodovania orgánov verejnej moci.	O	A	
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. I, bodu 4, § 1 ods. 5 písm. d) (5/10) V Čl. I, bode 4, § 1 ods. 5 písm. d) vlastného materiálu navrhujeme za slová „zodpovednej osobe podľa § 10 ods. 1,“ vložiť slová „alebo osobe, ktorá sa podieľa na plnení úloh zodpovednej osoby podľa § 10 ods. 1,“. ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme doplniť z dôvodu precizovania právnej úpravy, keďže podľa aktuálne platného a účinného § 12 ods. 8 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony sa ochrana poskytuje aj osobe – zamestnancovi, ktorý sa podieľa na plnení úloh zodpovednej osoby, tak aby táto ochrana zostala zachovaná.	O	A	
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. I, bodu 40, § 19 ods. 4 (6/10) V Čl. I, bode 40, § 19 ods. 4 vlastného materiálu navrhujeme za slová „tretou vetou“ vložiť slová „ak zamestnávateľ oznámil zodpovednej osobe skutočnosť podľa § 10 ods. 1 štvrtej vety,“. ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme z dôvodu, aby úrad mohol uložiť pokutu zodpovednej osobe iba v prípade, že zamestnávateľ si splnil povinnosť podľa § 10 ods. 1 štvrtej vety zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, aby nedochádzalo k	O	N	Ustanovenie § 19 ods. 4 bolo upravené a preto uvedená pripomienka nie je ďalej relevantná.

	situáciám, že zodpovedná osoba bude sankcionovaná z dôvodu nesplnenia si povinnosti zamestnávateľom.			
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. I, bodu 8, § 2 písm. g) (7/10) V Čl. I, bode 8, § 2 písm. g) vlastného materiálu navrhujeme vypustiť slovo „úrad“. ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme z dôvodu, že v § 2 písm. a) zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony sa uvádza orgán osobitne príslušný na prijatie oznámenia a tiež úrad. Zároveň podľa § 13 ods. 15 „Oznámenie adresované úradu úrad bezodkladne postúpi príslušnému orgánu.“.	O	N	Predmetný návrh ustanovenia § 2 písm. g) návrhu zákona predstavuje transpozíciu čl. 11 ods. 1 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti je jedným z primárnych externých kanálov nahlasovania, na ktorý sa oznamovatelia obracajú. V rámci plnenia jednej z úloh zverených zákonom, úrad poskytuje potrebné poradenstvo a konzultácie oznamovateľom v súvislosti s oznamovaním protispoločenskej činnosti. Z aplikačnej praxe vyplynula skúsenosť, že ak oznamovateľ nevie identifikovať konkrétny orgán, ktorému má adresovať oznámenie, resp. oznamovateľ nevie správne posúdiť obsah oznámenia, obráti sa práve na Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti, ktorý plní úlohu pomyselného „univerzálneho“ orgánu, ktorý oznámenie následne odborne posúdi a postúpi kompetentnému orgánu.
MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. V, § 24g ods. 4 (8/10) V Čl. V, § 24g ods. 4 vlastného materiálu navrhujeme slová „osobu, ktorá oznamovateľovi poskytla pomoc v súvislosti s oznámením,“ nahradiť slovami „osobu, ktorá oznamovateľovi poskytla pomoc v súvislosti s oznámením, inú osobu, ktorá bola postihnutá v súvislosti s oznámením,“. ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme z dôvodu, že podľa § 1 ods. 5 písm. c) zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa ochrana poskytuje aj inej osobe než tej, ktorá bola postihnutá v súvislosti s oznámením.	O	A	

MIRRI SR	vlastnému materiálu, Čl. VIII (9/10) Navrhujeme upraviť účinnosť zákona tak, aby čl. I, bod 40, § 19 ods. 4 vlastného materiálu nenadobudol účinnosť skôr ako čl. I bod 16, §10 ods. 1. ODÔVODNENIE: Uvedené navrhujeme z dôvodu, že podľa navrhovaného znenia bude § 19 ods. 4 účinný od 01.12 2022, avšak § 10 ods. 1 má byť účinný neskôr, od 31.05.2023.	O	A	
MIRRI SR	vlastnému materiálu, všeobecne (10/10) Vlastný materiál odporúčame dať do súladu s Pravidlami slovenského pravopisu.	O	A	
MK SR	Čl. I (1/5) V novelizačnom bode 18 navrhujeme na konci vety vložiť bodkočiarku a slová „to neplatí, ak ide o anonymného oznamovateľa.“. Odôvodnenie: Spresnenie navrhovanej právnej úpravy.	O	ČA	Predkladateľ rozumie, že zo zrejmých dôvodov nie je v každom prípade možné anonymnému oznamovateľovi potvrdiť prijatie oznámenia. Sú však prípady, kedy to možné je a v týchto prípadoch nie je dôvod na upustenie od tejto povinnosti zamestnávateľa. Tieto prípady môžu predstavovať napríklad doručenie e-mailu, ktorý obsahuje oznámenie od odosielateľa, ktorého na základe používateľského mena nie je možné stotožniť s konkrétnou osobou. Predkladateľ upravil dôvodovú správu tak, aby obsahovala i praktické usmernenia a uvedená povinnosť nebola chápaná ako „absolútna“.
MK SR	Čl. I (2/5) V novelizačnom bode 19 navrhujeme v § 10 ods. 7 vypustiť druhú vetu. Odôvodnenie: Nie je vhodné, aby o trestnom oznámení bol najskôr upovedomený	O	N	Predkladateľ nemôže upustiť od navrhovanej právnej úpravy, nakoľko predstavuje transpozíciu čl. 16 ods. 3 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení.

	oznamovateľ a následne bolo oznámenie postúpené orgánom činným v trestnom konaní.			
MK SR	Čl. I (3/5) V novelizačnom bode 41 odporúčame slovo „nahrádza" upraviť na slovo „nahrádzajú". Odôvodnenie: Legislatívna technika.	O	A	
MK SR	Čl. I (4/5) V novelizačnom bode 5 odporúčame v navrhovanom § 2 písm. a) bod 1 slovo „oznamente" upraviť na slovo „oznámene". Odôvodnenie: Gramatická pripomienka	O	A	
MK SR	Čl. IV (5/5) Slová „ods. 1" odporúčame nahradiť slovami „ods. 2". Odôvodnenie: Nesprávne označenie novelizovaného odseku.	O	A	
MPRVSR	Čl. I bod 20 (1/5) V úvodnej vete navrhujeme zmeniť slová "g) až h)" na "g) a h)".	O	A	
MPRVSR	Čl. I bod 42 a 43 (2/5) Navrhujeme uvedené dva body spojiť.	O	N	Spojenie uvedených dvoch novelizačných bodov nie je možné, nakoľko na novelizačný bod 47 (pôvodný novelizačný bod 42) je nadviazaná delená účinnosť a predmetný novelizačný bod nadobudne účinnosť 30. júna 2023.

MPRVSR	<p>Čl. I bod 45 (3/5)</p> <p>V úvodnej vete navrhujeme zmeniť slová "§ 24 až 25" na "§ 24 až 25a".</p>	O	A	
MPRVSR	<p>Čl. I bod 5 (4/5)</p> <p>Navrhujeme opraviť preklep v slove "oznamenie" a doplniť medzeru "ods.4".</p>	O	A	
MPRVSR	<p>Čl. IV (5/5)</p> <p>Navrhujeme opraviť "§ 9 ods. 1 písm. aa)" na "§ 9 ods. 2 písm. aa)".</p>	O	A	
MPSVRSR	<p>K Čl. I bode 19 (1/10)</p> <p>Odporúčame v Čl. I navrhovaný § 10 ods. 6 a odôvodnenie osobitnej časti dôvodovej správy k Čl. I bodu 19 vzájomne zosúladiť. Odôvodnenie: Osobitná časť dôvodovej správy k Čl. I bodu 19 prvá veta znie: „Navrhuje sa zaviesť povinnosť zachovávať mlčanlivosť o totožnosti osoby, proti ktorej oznámenie smeruje.“. V Čl. I bode 19 navrhovaný § 10 ods. 6 prvá veta znie: „Zamestnávateľ podľa odseku 1 je povinný pri prijímaní, preverovaní a evidencii oznámení zachovávať mlčanlivosť o totožnosti oznamovateľa.“.</p>	O	A	
MPSVRSR	<p>K Čl. I bodu 12 (2/10)</p> <p>Odporúčame v súvislosti s v Čl. I bode 12 navrhovanou úpravou § 8 ods. 1 upraviť aj ostatné časti zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej</p>	O	ČA	<p>Predkladateľ usúdil, že nesprávne identifikoval potrebu zmeny súčasného znenia § 8 ods. 1. Z návrhu zákona bude vypustený novelizačný bod 12, a teda v tomto bode nebude žiadna zmena.</p>

	činnosti; ide napríklad o § 4 ods. 1 a 2 a § 21 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti.			
MPSVRSR	K Čl. I bodu 14 (3/10) Odporúčame v Čl. I bode 14 doplnený § 9 ods. 3 upraviť v tom zmysle, aby bolo zrejmé, akým spôsobom sa dozvie oznamovateľ o skutočnosti podľa § 9 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti, alt. odporúčame v Čl. I vypustiť bod 14. Odôvodnenie: V prípade, že sa oznamovateľ o skutočnosti, ktorá mu zakladá možnosť podať žiadosť o odmenu nedozvie doručením oznámenia, je potrebné uviesť, ako sa oznamovateľ k tejto informácii dostane. V opačnom prípade mu márne uplynutie šesť mesačná lehota na podanie žiadosti o poskytnutie odmeny a na žiadosti o poskytnutie odmeny podané po tejto lehote sa neprihliada.	O	N	Oznamovateľ sa dozvie o uvedených skutočnostiach podľa § 9 ods. 2 podľa osobitných predpisov, ktoré mu v takýchto konaniach priznávajú osobitné práva a povinnosti.
MPSVRSR	K Čl. I bodu 19 (4/10) Odporúčame v Čl. I bode 19 navrhovanom § 10 ods. 7 druhej vete vypustiť slovo „vopred“. Odôvodnenie: Vzhľadom na skutočnosť, že informovanie vopred nezakladá žiadne právo oznamovateľovi ovplyvniť ďalšie postúpenie veci, napr. možnosť zabrániť jej postúpeniu, bude len navýšená administratívna záťaž zamestnávateľa.	O	N	Predkladateľ nemôže upustiť od navrhovanej právnej úpravy, nakoľko predstavuje transpozíciu čl. 16 ods. 3 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení.
MPSVRSR	K Čl. I bodu 4 (5/10) Odporúčame v Čl. I bode 4 navrhovanom § 1 ods. 5 písm. a) za slovo „oznamovateľa,“ vložiť slová „ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu k tomu istému zamestnávateľovi ako oznamovateľ, k zamestnávateľovi, ktorý je závislou osobou vo vzťahu k zamestnávateľovi oznamovateľa alebo k zamestnávateľovi, ktorý je založený alebo zriadený zamestnávateľom oznamovateľa a“. Odôvodnenie: V pripomienke navrhované doplnenie vymedzenia blízkej osoby je aj v súčasne	O	N	Predkladateľ sa nestotožnil s uvedeným dôvodom pre zmenu dotknutého ustanovenia a rovnako neidentifikoval žiadny iný dôvod, pre ktorý by blízka osoba oznamovateľa, ktorá bola postihnutá v súvislosti s oznámením mala spĺňať podľa jeho názoru nadbytočnú podmienku „pracovnoprávneho vzťahu k tomu istému zamestnávateľovi ako oznamovateľ, k zamestnávateľovi, ktorý je závislou osobou vo vzťahu k zamestnávateľovi oznamovateľa alebo k

	<p>platnom znení § 2 písm. a) zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti ako aj v článku 4 ods. 4 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie, ktorý upravuje, že opatrenia na ochranu nahlasujúcich osôb sa vzťahujú aj tretie osoby, ktoré sú spojené s nahlasujúcimi osobami a ktoré by mohli byť postihnuté odvetnými opatreniami v rámci pracovného kontextu, napríklad kolegovia alebo príbuzní nahlasujúcich osôb.</p>			<p>zamestnávateľovi, ktorý je založený alebo zriadený zamestnávateľom oznamovateľa“.</p> <p>Práve zmieňovaný čl. 4 ods. 4 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení neupravuje podmienky, ktoré navrhuje pripomienkujúci subjekt. Podmienkou poskytnutia ochrany uvedeným osobám je skutočnosť, že tieto osoby museli byť postihnuté v súvislosti s oznámením a v rámci pracovného kontextu. Skutočnosť, že sa musí jednať o pracovný kontext vyplýva z „podstaty“ poskytovanej ochrany. Nakoľko tieto osoby nemajú nárok na „predbežnú ochranu“ ako má oznamovateľ podľa § 3 a 5 platného znenia zákona, môžu požiadať až o „ex post“ ochranu podľa § 12 (pozastavenie účinnosti pracovnoprávneho úkonu) platného znenia zákona. Z uvedeného je zrejmé, že aby tieto osoby dostali zmieňovanú ochranu musia spĺňať podmienku pracovnoprávneho vzťahu (viď § 2a ods. 2 návrhu zákona). Predkladateľ doplnil dôvodovú správu tak, aby tieto podmienky boli jednoznačnejšie vysvetlené.</p>
MPSVRSR	<p>K Čl. I bodu 44 (6/10)</p> <p>Odporúčame v Čl. I bode 44 navrhovaný § 24 ods. 1 upraviť v tom zmysle, aby bolo zrejmé, že ide o § 20 správneho poriadku a § 7, 18, 19 a 21 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti. Odôvodnenie: Zrozumiteľnosť ustanovenia.</p>	O	ČA	Predmetný novelizačný bod bol vypustený.
MPSVRSR	<p>K Čl. I bodu 47 (7/10)</p>	O	A	

	Odporúčame v Čl. I bode 47 slová „Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503“ nahradiť slovami „nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503“. Odôvodnenie: Zosúladenie znenia s názvom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 o európskych poskytovateľoch služieb hromadného financovania pre podnikanie a o zmene nariadenia (EÚ) 2017/1129 a smernice (EÚ) 2019/1937.			
MPSVRSR	K Čl. I bodu 8 (8/10) Odporúčame v Čl. I bode 8 navrhovanom § 2 písm. f) za slovami „odborná prax“ čiarku nahradiť slovom „alebo“ a na konci vypustiť slová „alebo iná obdobná činnosť“. Odôvodnenie: Upozorňujeme, že nie je vhodné pri definovaní pojmu „iným obdobný vzťah“ použiť neurčitý pojem „iná obdobná činnosť“, ktorý nie je bližšie vymedzený.	O	A	
MPSVRSR	K doložke vybraných vplyvov, k hodnoteniu sociálnych vplyvov (9/10) Nesúhlasíme s názorom predkladateľa, že predložený materiál nebude mať žiadne sociálne vplyvy. Odporúčame predkladateľovi, aby identifikoval pozitívne sociálne vplyvy v doložke vybraných vplyvov a vypracoval analýzu sociálnych vplyvov. Uvedené je potrebné zároveň zohľadniť v informácii o sociálnych vplyvoch vo všeobecnej časti dôvodovej správy. Analýzu sociálnych vplyvov je potrebné vypracovať v súlade s Metodickým postupom pre analýzu sociálnych vplyvov (Príloha č. 4 Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov) tak, aby boli návrhy opatrení so sociálnym vplyvom hodnotené jednotlivo, pri každom hodnotenom návrhu opatrenia bol zrejmy jeho opis, a to najmä v porovnaní so súčasným stavom a aby bol zhodnotený sociálny vplyv každého opatrenia na dotknuté skupiny obyvateľov minimálne kvalitatívnym spôsobom a ak sú k dispozícii relevantné údaje, tak aj kvantitatívnym spôsobom. Zároveň upozorňujeme predkladateľa na bod 9.1. Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov, podľa ktorého sa na záverečné posúdenie vybraných vplyvov po medzirezortnom pripomienkovom konaní predkladajú Stálej pracovnej komisii	O	ČA	Predkladateľ sa nestotožnil s argumentáciou MPSVRSR ani s dôvodmi, ktoré MPSVRSR uvádza na podporu svojho tvrdenia, nakoľko navrhovaná právna úprava neobsahuje zmeny, ktoré možno v súčasnosti zhodnotiť ako „pozitívne sociálne vplyvy“. Predkladateľ však aktualizoval doložku vybraných vplyvov, doplnil analýzu vplyvov na podnikateľské prostredie a v reakcii na predmetnú pripomienku upravil časť 10. – poznámky, v ktorej uviedol, že v momente predloženia návrhu zákona prípadne sociálne vplyvy nie je možné jednoznačne posúdiť, či definovať.

	<p>Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky na posudzovanie vybraných vplyvov pri Ministerstve hospodárstva Slovenskej republiky materiály, pri ktorých po pripomienkovom konaní došlo v rámci doložky k zmene v identifikácii vplyvov v bode 9. doložky alebo k významnej zmene aspoň jedného z vybraných vplyvov, a tým aj k zmene dotknutej analýzy vplyvu. Odôvodnenie: Predkladateľ identifikoval sociálne vplyvy predloženého materiálu v doložke vybraných vplyvov bode 9. Vybrané vplyvy materiálu ako žiadne sociálne vplyvy, avšak viaceré opatrenia majú v zmysle Metodického postupu pre analýzu sociálnych vplyvov pozitívne sociálne vplyvy. Napríklad, z Čl. I bodov 1 a 8 vyplýva, že oproti súčasnému zneniu zákona dôjde k podstatnému rozšíreniu okruhu osôb, na ktoré sa bude vzťahovať osobná pôsobnosť zákona, teda ochrana oznamovateľov protispoločenskej činnosti. Uvedené opatrenie je potrebné riadne zhodnotiť v časti 4.2 analýzy sociálnych vplyvov, pretože zlepšuje prístup ovplyvnených skupín obyvateľstva k právnej ochrane. Tiež je potrebné v časti 4.2 analýzy sociálnych vplyvov zhodnotiť všetky opatrenia, na základe ktorých nastáva: rozšírenie poskytovania ochrany osobám nahlasujúcim porušenia práva Európske únie, rozšírenie poskytovania ochrany osobe, ktorá v zákonom vymedzených prípadoch zverejnila informácie o protispoločenskej činnosti, rozšírenie poskytovania ochrany osobe, ktorá podala oznámenie anonymne a ktorej totožnosť bola následne odhalená a vymedzenie rozsahu povinných údajov, ktoré sú príslušné orgány verejnej moci povinné sprístupniť. Pokým predchádzajúce opatrenia zlepšujú prístup ovplyvnených skupín obyvateľstva k právnej ochrane, posledné opatrenie zlepšuje prístup obyvateľstva k informáciám, ktorého hodnotenie tiež patrí do časti 4.2 analýzy sociálnych vplyvov.</p>			
<p>MPSVRSR</p>	<p>Nad rámec predkladaného návrhu (10/10)</p> <p>Odporúčame nad rámec predkladaného návrhu Čl. I doplniť o nový novelizačný bod X., ktorý znie: „X. V § 2 písm. e) sa za slová „pracovný pomer,“ vkladajú slová „dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru,“. Zároveň odporúčame v § 2 písm. e) zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti zväžiť vypustenie slov „štátnozamestnanecký pomer alebo služobný pomer“, nakoľko tieto pracovné vzťahy sú zahrnuté pod pojmom „obdobný pracovný vzťah“. Odôvodnenie: Podľa článku 4 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb,</p>	<p>O</p>	<p>ČA</p>	<p>Do ustanovenia § 2 písm. e) návrhu zákona boli vložené slová „dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru“. Vo zvyšku pripomienky sa predkladateľ nestotožnil s predloženou argumentáciou.</p>

	<p>ktoré nahlasujú porušenia práva Únie sa táto smernica vzťahuje (okrem iných) na osoby, ktoré majú postavenie pracovníka. Podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce je zamestnanec fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu. Pracovnoprávnymi vzťahmi v zmysle Zákonníka práce sú pracovný pomer a dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Vymedzenie pojmu „pracovnoprávny vzťah“ podľa súčasne platného § 2 písm. e) zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti však nezahŕňa pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (dohoda o vykonaní práce, dohoda o brigádnickej práci študentov, dohoda o pracovnej činnosti).</p>			
MSSR	<p>K čl. I bodom 27 a 28 (1/4) Z oboch novelizačných bodoch navrhujeme vypustiť slovo „zákona“. Odôvodnenie: ide o legislatívno-technickú pripomienku, ktorá smeruje k zosúladieniu s ostatnými normatívnymi odkazmi v zákone, ako aj s bodom 22.7 Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky.</p>	O	A	
MSSR	<p>K čl. II (2/4) Slovo „protispoločenskej“ odporúčame nahradiť slovom „protispoločenskej“. Odôvodnenie: ide o gramatickú pripomienku.</p>	O	A	
MSSR	<p>K čl. V bodu 1 (3/4) Odporúčame vypustiť z novelizačného bodu slová „písm. a)“. Odôvodnenie: zmenu názvu Úradu je potrebné reflektovať nielen v písmene a), ale aj v úvodnej vete § 24g ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.</p>	O	A	
MSSR	<p>K čl. VI</p>	O	A	

	(4/4) Slovo „protispoločeskej“ odporúčame nahradiť slovom „protispoločenskej“. Odôvodnenie: ide o gramatickú pripomienku.			
MŠVVaŠSR	Čl. Čl. I. bodu 23 (1/3) Odporúčame vypustiť tento novelizačný bod z dôvodu, že anonymné podávanie oznámení nemusí spĺňať znaky podľa § 2 písm. b) a písm. f) zákona č. 54/2019 Z. z. Zároveň nie je možné pri anonymnom oznamovateľovi dodržať povinnosti podľa § 10 ods. 5 a ods. 7 zákona č. 54/2019 Z. z. a anonymnému oznamovateľovi nie je možné ani poskytnúť ochranu (v rámci trestného konania, v rámci konania o správnom delikte, pri oznamovaní závažnej protispoločenskej činnosti) podľa zákona č. 54/2019 Z. z.	O	N	Vypustenie dotknutého novelizačného bodu by bolo v rozpore s cieľom navrhovanej právnej úpravy, ktorá spresňuje povinnosť zamestnávateľa evidovať oznámenia tak, aby bolo nespochybniteľné, že sa uvedená povinnosť týka všetkých prijatých oznámení bez výnimky. V prípade, ak doručené podanie nie je možné v súlade so zákonom kvalifikovať ako oznámenie, subjekt počas preverovania vyhodnotí doručené podanie týmto spôsobom. Predkladateľ však nenachádza dôvod, pre ktorý by doručené podanie spolu so závermi z jeho preverovania nemali byť stanovený čas uchovávané v evidencii. V tomto kontexte predkladateľ ďalej uvádza, že osoby, ktoré anonymne nahlásili alebo anonymne zverejnili informácie v rozsahu návrhu zákona a spĺňajú podmienky v ňom stanovené, majú nárok na ochranu podľa návrhu zákona (porovnaj § 2 písm. a) návrhu zákona).
MŠVVaŠSR	Čl. Čl. I. bodu 5 (2/3) Odporúčame v § 2 písm. a) štvrtom bode za slovo „pracovnoprávneho“ doplniť slovo „vzťah“.	O	A	
MŠVVaŠSR	Čl. Čl. I. bodu 9 (3/3)	O	A	

	Odporúčame v ods. 1 za slová „§ 3 až 8 a 12“ vložiť paragrafovú značku, slovo „ochrane“ nahradiť slovom „ochrany“, slovo „pozastavení“ nahradiť slovom „pozastavenia“ a slovo „osoby“ nahradiť slovom „osobu“.			
MVSR	Čl. I bodom 27 a 28 (1/11) Navrhujeme vypustiť slovo „zákona“ v novelizačných bodoch 27 a 28.	O	A	
MVSR	Čl. I bodom 4, 9, 31. 42 a 43 (2/11) V § 1 ods. 4, v § 2a ods. 2, v § 13 ods. 14, v § 22 ods. 4 a 5 návrhu zákona navrhujeme vo všetkých prípadoch výskytu nahradiť slová: „prokuratúre, správne orgánu alebo úradu“ v príslušnom gramatickom tvare slovami: „orgánu príslušnému na prijatie oznámenia“ v príslušnom gramatickom tvare. Návrh zákona tento pojem zavádza v § 2 písm. g). Odôvodnenie: Legislatívno-technická úprava, zosúladenie s pojmom „orgán príslušný na prijatie oznámenia“ zadaným v § 2 písm. g) návrhu.	O	A	
MVSR	Čl. I bodu 17 (3/11) V § 10 ods. 4 návrhu zákona navrhujeme slová: „postupoch urobienia oznámenia podľa § 3 a 5 alebo § 13 ods. 15 a o“ nahradiť slovami: „možnosti urobienia oznámenia orgánu príslušnému na prijatie oznámenia a o“. Odôvodnenie: Ustanovenia uvedené v návrhu neupravujú postup podania oznámenia, poukazujú len na možnosť podania oznámenia úradu, správne orgánu, či prokuratúre. Keďže sa súčasne jedná o povinnosť, ktorej porušenie je v zmysle § 19 ods. 2 návrhu správnym deliktom, bude potrebné pri zachovaní navrhovaného znenia v záujme právnej istoty zadaným bližšie aké údaje má informácia o možnosti podania oznámenia uvedenými externými kanálmi obsahovať.	O	A	

<p>MVSR</p>	<p>Čl. I bodu 19 (4/11)</p> <p>V § 10 ods. 7 návrhu zákona navrhujeme v poslednej vete za slovom „osobitný predpis“ umiestniť odkaz na príslušný právny predpis, ktorý umožňuje zamestnávateľovi získať výsledok vybavenia. Odôvodnenie: Údaje týkajúce sa uznania viny za spáchanie trestného činu alebo priestupku sú v zmysle právnej úpravy osobnými údajmi. Evidencia priestupkov je neverejná a údaje z nej sa neposkytujú zamestnávateľovi, ale len taxatívne určenému okruhu osôb. Bez príslušnej právnej úpravy prístupu zamestnávateľa k výsledku vybavenia v príslušných evidenciách priestupkov, správnych deliktov a trestných činov bude dochádzať k odmietnutiu žiadosti zamestnávateľa z dôvodu ochrany osobných údajov.</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Predkladateľ sa nestotožnil s názorom MVSR, že ak nebude v dotknutom ustanovení doplnený odkaz na príslušné predpisy, bude prichádzať k odmietaniu žiadosti zamestnávateľov. Vzhľadom na množstvo správnych predpisov, na základe ktorých správny orgán vedie konanie o správnom delikte nie je podľa názoru predkladateľa nevyhnuté tieto osobitné predpisy uvádzať, či demonštratívnym alebo taxatívnym vymedzením v poznámke pod čiarou. V tomto kontexte tiež upozorňujeme na skutočnosť, že poznámky pod čiarou k príslušným odkazom nie sú súčasťou právneho predpisu; majú informatívnu hodnotu. Preto nesmú obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu.</p>
<p>MVSR</p>	<p>Čl. I bodu 20 (5/11)</p> <p>V úvodnej vete novelizačného bodu treba slovo „až“ nahradiť slovom „a“.</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	
<p>MVSR</p>	<p>Čl. I bodu 26 (6/11)</p> <p>V bode 26 návrhu zákona navrhujeme za „§ 12“ doplniť slová „ods. 6“.</p>	<p>O</p>	<p>ČA</p>	<p>Znenie predmetného novelizačného bodu bolo doplnené nasledovne: „v § 12 ods. 4 až 6“.</p>
<p>MVSR</p>	<p>Čl. I bodu 4 (7/11)</p> <p>V § 1 ods. 4 návrhu zákona navrhujeme s prihliadnutím na osobitné právne predpisy upravujúce postup vecne príslušných orgánov pri prešetrovaní protispoločenskej činnosti ako aj preverovanie oznámenia vnútorným systémom preverovania oznámení bližšie zafinovať postup a obsah oboznámenia oznamovateľa so stavom preverovania. Odôvodnenie: Štátne orgány vecne príslušné na vyšetovanie</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Navrhovateľ sa nestotožňuje s uvedenou argumentáciou. Postup oboznamovania oznamovateľa s výsledkom preverenia, či stavom preverovania je uvedený pre každý typ konania v príslušnom osobitnom predpise, a teda v prípade, ak budú porušené takéto lehoty, oznamovateľ bude môcť zverejniť informácie o protispoločenskej činnosti podľa §1 ods. 4.</p>

	<p>trestných činov, či prejednávane priestupkov a správnych deliktov môžu konať iba na základe ústavy slovenskej republiky, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V prípade, ak postup a obsah oboznámenia oznamovateľa so stavom preverovania nebudú bližšie vymedzené, bude len na uvážení príslušného orgánu, či zodpovednej osoby, čo môže viesť k vyvíbavým a neurčitým údajom v oboznámení o stave preverovania.</p>			
MVSR	<p>Čl. I bodu 40 (8/11)</p> <p>V § 19 ods. 4 návrhu zákona navrhujeme za slovo „ktorá“ doplniť slovo „vedome“. Odôvodnenie: Navrhuje sa postihovať činnosť zodpovednej osoby pre viacerých zamestnávateľov, ak niektorý z nich zamestnáva viac ako 250 zamestnancov. Vedomosť zodpovednej osoby o uvedenej skutočnosti závisí od oznámení zamestnávateľa, zodpovedná osoba nie je povinná sama uvedenú skutočnosť skúmať.</p>	O	N	Ustanovenie § 19 ods. 4 bolo upravené a preto uvedená pripomienka nie je ďalej relevantná.
MVSR	<p>Čl. I bodu 46 (9/11)</p> <p>Navrhujeme vypustiť označenie navrhovaného znenia ako odsek 1, pretože navrhovaný paragraf ďalšie odseky neobsahuje.</p>	O	A	
MVSR	<p>Čl. I bodu 5 (10/11)</p> <p>V § 2 písm. a) návrhu zákona navrhujeme vypustiť slovo „úradu“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická úprava, pojem „orgán príslušný na prijatie oznámenia“ zadefinovaný v § 2 písm. g) návrhu, už zahŕňa aj úrad.</p>	O	A	
MVSR	<p>Čl. I bodu 8 (11/11)</p>	O	N	V súčasnosti sa postavenie prokuratúry a správnych orgánov ako externých kanálov oznamovania odráža od oprávnenia poskytovať oznamovateľ ochranu podľa §3 a §5.

	<p>V § 2 písm. g) je potrebné slovo „prokuratúra“ nahradiť slovami „orgán činný v trestnom konaní“. Odôvodnenie: Z dôvodovej správy ani z normatívneho textu nevyplývajú dôvody navrhovanej právnej úpravy a prečo medzi orgány príslušné na prijatie oznámenia v prípade oznámení o spáchaní trestnej činnosti sa radí prokuratúra a nie orgán činný v trestnom konaní, ktorým je aj policajt. Postup pri prijatí takého podania upravuje Trestný poriadok, ktorý súčasne upravuje aj subjekty oprávnené na jeho prijatie.</p>			<p>V nadväznosti na uvedené majú tieto orgány vytvorené zázemie pre prijímanie oznámení, ako je odborne vyškolený personál vo vzťahu k oznamovaniu protispoločenskej činnosti, zavedené postupy evidencie a samotného prijímania oznámení. Z týchto dôvodov nevidí predkladateľ ako účelné rozširovať tieto povinnosti aj na PZ, ktorá síce prijíma trestné oznámenia avšak tie nemožno plne zamieňať s oznámeniami o protispoločenskej činnosti.</p>
NBS	<p>K čl. I, bodu 46 (1/4)</p> <p>Žiadame doplniť do § 25a nové ustanovenie, v ktorom sa zamestnávateľovi podľa § 10 ods. 1 určí, dokedy má povinnosť zosúladiť vnútorný systém vybavovania podnetov podľa návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 54/2019 Z. z. Odôvodnenie: V pôvodnom zákone č. 54/2019 Z. z. je tento dátum explicitne uvedený v § 25 ods. 9. Máme za to, že zamestnávateľom je potrebné určiť dostatočne dlhú lehotu, dokedy je potrebné zosúladiť vnútorný systém vybavovania podnetov s touto novelou zákona, keďže aktuálna účinnosť novely zákona sa upravuje už od 1. decembra 2022, čo sa nám javí, vzhľadom na trvanie celého legislatívneho procesu končiaceho zverejnením v Zbierke zákonov SR ako nedostačujúce.</p>	Z	A	<p>Bola doplnená delená účinnosť vo vzťahu k § 10 ods. 1 návrhu zákona.</p>
NBS	<p>K doložke zlučiteľnosti, bodu 3 (2/4)</p> <p>Navrhujeme opraviť bod 3 písm. a) na nasledovné znenie „a) v primárnom práve článok 16, článok 43 ods. 2, článok 50, článok 53 ods. 1, články 91, 100 a 114, článok 168 ods. 4, článok 169, článok 192 ods. 1 a článok 325 ods. 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (konsolidované znenie) (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016) v platnom znení; článok 31 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (konsolidované znenie) (Ú. v. EÚ C 327, 26. 10. 2012) v platnom znení;“.</p>	O	A	

<p>NBS</p>	<p>K dôvodovej správe, osobitnej časti (3/4) V časti k bodu 1 a 8 v druhom odseku navrhujeme slová „v súlade so smernicou (EÚ) 2019/19337 v platnom znení“ nahradit' slovami „v súlade so smernicou (EÚ) 2019/1937 v platnom znení“.</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	
<p>NBS</p>	<p>K materiálu predloženému do MPK (4/4) Dovoľujeme si upozorniť predkladateľa na skutočnosť, že v materiáli predloženom do medzirezortného pripomienkového konania sa nenachádzalo informatívne konsolidované znenie právneho predpisu, hoci ide o jeho novelizáciu. Odôvodnenie: Podľa § 7 ods. 1 písm. g) zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je obligatórnou obsahovou náležitosťou materiálu, ktorý sa predkladá do medzirezortného pripomienkového konania (ak ide o novelizáciu právneho predpisu), okrem paragrafového znenia aj informatívne konsolidované znenie, teda znenie právneho predpisu, v ktorom majú byť zapracované všetky jeho skoršie novelizácie vrátane aktuálne navrhovanej novelizácie.</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	
<p>PMÚSR</p>	<p>Celému materiálu (1/1) k materiálu v medzirezortnom pripomienkovom konaní vedenom pod číslom LP/2022/481 „Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony“ (ďalej len „návrh“) Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) uplatňuje nasledovné zásadné pripomienky: K § 6 Úrad opätovne upozorňuje na ohrozenie svojich vyšetrovacích právomocí vo vzťahu k povinnosti uloženej ustanovením § 6 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane oznamovateľov</p>	<p>Z</p>	<p>N</p>	<p>Uvedená pripomienka je nad rámce MPK aj transpozície smernice (EÚ) 2019/1937. Predkladateľ sa nestotožnil s prezentovaným návrhom.</p>

	<p>protispoločenskej činnosti“), na základe ktorého, cit.: „ak správny orgán zistí, že oznamovateľ, ktorý podal žiadosť o poskytnutie ochrany podľa § 5 ods.1, urobil kvalifikované oznámenie, bezodkladne oznamovateľovi poskytne ochranu podľa § 7 a túto skutočnosť písomne oznámi oznamovateľovi, zamestnávateľovi a úradu“. Informovanie zamestnávateľa, ktorý je v prípadoch porušení zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“) objektom ďalších prešetrovacích úkonov úradu, môže nezvratne zmariť získanie rozhodujúcich dôkazov, informácií a podkladov o oznamovateľom oznámených skutočnostiach. Zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“) síce obsahuje osobitné ustanovenie poskytujúce možnosť oznámenia dohody obmedzujúcej súťaž podľa § 53 zákona ochrane hospodárskej súťaže, avšak na viacero ďalších porušení zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa v prípade oznámení vzťahuje iba zákon o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti (napr. dohody obmedzujúce súťaž medzi podnikateľmi na nerovnakej úrovni výrobného alebo distribučného reťazca; zneužitie dominantného postavenia; neoznámenie koncentrácie pred tým, ako sa začnú vykonávať práva a povinnosti, ktoré vyplývajú z koncentrácie; porušenie zákazu vykonávať práva a povinnosti, ktoré vyplývajú z koncentrácie, ak úrad neudelil výnimku a pod.), a teda režim podľa § 6 zákona o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti, ktorý v budúcnosti môže zmariť aplikáciu prípadných prešetrovacích úkonov úradu. Úrad preto navrhuje buď úrad úplne vyňať spod povinností ustanovených zákonom o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti alebo umožniť v odôvodnených prípadoch oznámenie zamestnávateľovi odložiť do vykonania nevyhnutných úkonov v rámci prešetrovania úradu následne vykonávaného na základe oznámenia. Oznamovateľ pre svoju ochranu aj v tomto období bude disponovať potvrdením úradu o poskytovanej ochrane a rovnako bude informovaný aj samotný Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti. Prípadná legislatívna zmena § 6 ods. 1 a § 7 ods. 9 by mohla znieť nasledovne: „§ 6 odsek 1 znie: „(1) Ak správny orgán zistí, že oznamovateľ, ktorý podal žiadosť o poskytnutie ochrany podľa § 5 ods. 1, urobil kvalifikované oznámenie, bezodkladne oznamovateľovi poskytne ochranu podľa § 7 a túto skutočnosť písomne oznámi oznamovateľovi, zamestnávateľovi a úradu; oznamovateľovi sa spolu s oznámením doručí aj poučenie o právach a povinnostiach, ktoré oznamovateľovi vyplývajú z postavenia chráneného</p>			
--	--	--	--	--

<p>oznamovateľa. V prípade, ak bezodkladným doručením oznámenia o poskytnutí ochrany zamestnávateľovi hrozí zmarenie účelu správneho konania, môže správny orgán odložiť doručenie oznámenia zamestnávateľovi po dobu nevyhnutnú, najneskôr do vykonania prvého úkonu v správnom konaní; doručením oznámenia o poskytnutí ochrany oznamovateľovi sa oznamovateľ stáva chráneným oznamovateľom.“ „§ 7 odsek 9 znie: „(9) Ak zamestnávateľ urobí pracovnoprávny úkon voči chránenému oznamovateľovi, na ktorý nedal súhlas alebo ktorým sa nepriznáva nárok, alebo ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa5), pred doručením oznámenia o poskytnutí ochrany zamestnávateľovi, účinnosť takéhoto pracovnoprávneho úkonu sa pozastavuje, ak sa zamestnanec bezodkladne preukáže oznámením o poskytnutí ochrany. Ak zamestnávateľ trvá na pracovnoprávnom úkone, primerane postupuje podľa ods. 1 až 8.“ K § 1 ods. 3 návrhu zákona Návrhom sa v ust. § 1 ods. 3 vypúšťajú slová „obchodného tajomstva“. Úrad navrhovanú úpravu víta avšak, s ohľadom na povahu vecí navrhujeme vypustenie aj ostatných skutočností, a to poštového tajomstva, bankového tajomstva, telekomunikačného tajomstva a/alebo daňového tajomstva, resp. prehodnotenie vypustenia celého zvyšku vety za slovami „postavenia alebo funkcie“, keďže sa tým významne okliešťa aplikácia zákona o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti. Aj keď uvedené druhy „tajomstiev“ transponovaná smernica neupravuje, dovoľujeme si poukázať na skutočnosť, že ide väčšinou o špecifiká slovenskej právnej úpravy/právneho poriadku. Taktiež je potrebné pripomenúť základnú právnu zásadu a to, že z neprávania nemôže vzniknúť právo, čo znamená, že pokiaľ ide o protispoločenskú činnosť, je možné vychádzať z predpokladu, že by jej nemala byť priznávaná ochrana. Ak by sa aj na časti niektorých predkladaných informácií takýto druh ochrany vzťahoval, inštitúcie, ktorým sú tieto predkladané majú oprávnenie sa s týmito informáciami oboznamovať, za zákonom stanovených podmienok, resp. mali by mať právomoc vyhodnotiť, či ide o taký druh informácií a prijať potrebné opatrenia. Minimálna by bolo vhodné aspoň upraviť režim oznámení, pokiaľ orgánom príslušným na prijatie takéhoto oznámenia je orgán oprávnený sa s uvedenými informáciami oboznamovať. Návrh úradu vychádza aj z aplikačnej praxe a touto cestou by sa správnym orgánom určeným na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti uľahčil postup pri prešetrovaní a odhaľovaní takejto činnosti.</p>			
---	--	--	--

<p>RÚZSR</p>	<p>Čl. I § 10 ods. 11 doplnenie novelizačného bodu (1/6)</p> <p>V ustanovení § 10 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 11, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ nemôže jednoznačne určiť, či spĺňa podmienky stanovené v § 10 ods. 1, môže požiadať Úrad o vydanie záväzného stanoviska, v ktorom Úrad potvrdí zamestnávateľovi povinnosť určiť zodpovednú osobu.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu EÚ, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia by sa mohli dostať do situácie, kedy by sa neúmyselne dopustili správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na rôznorodosť činností jednotlivých podnikateľských subjektov preto navrhujeme, aby mal zamestnávateľ možnosť obrátiť sa na Úrad a požiadať ho o vydanie záväzného stanoviska, či jeho činnosť spadá do definície zamestnávateľa povinného určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1 zákona. Stanovisko Úradu by podľa nášho názoru malo mať rozhodujúci vplyv na prípadné konanie o správnom delikte pri porušení povinností v zmysle navrhovaného zákona.</p>	<p>Z</p>	<p>N</p>	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k názoru, že nesprávne uchoopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 úplatného znenia zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 10 ods. 1 nebol akceptovaný pripomienkujúcim subjektom.</p>
<p>RÚZSR</p>	<p>Čl. I § 18 bod 38 (2/6)</p> <p>Novelizačný bod 38. v čl. I návrhu zákona navrhujeme vypustiť v celom rozsahu. Odôvodnenie: V zmysle ustanovenia § 18 ods. 2 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	<p>za priestupok, ktorého sa dopustí ten, kto urobí voči oznamovateľovi pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje, hrozí postihom, pokúsi sa o postih alebo postihne oznamovateľa v súvislosti s urobením oznámenia alebo kto poruší povinnosť zachovávať mlčanlivosť o totožnosti oznamovateľa. Uvedená pokuta sa zvyšuje z pôvodnej maximálnej výšky 2000 eur na maximálnu výšku pokuty 6000 eur, teda trojnásobne. Zároveň sa navrhuje možnosť úradu pri opakovanom priestupku do dvoch rokov uložiť pokutu do 12 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto nastavené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné výšku sankcií považovať za dostatočne odrádzajúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri trojnásobnom zvýšení pokuty však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že trojnásobné zvýšenie pokút, ako aj zavedenie možnosti uložiť pokutu pri opakovanom priestupku do 12 000 eur je neprimerané a neodôvodnené, a preto žiadame uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.</p>			
<p>RÚZSR</p>	<p>Čl. I § 18 ods. 5 doplnenie novelizačného bodu (3/6)</p> <p>V ustanovení § 18 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 5, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k záveru, že nesprávne uchopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú</p>

	<p>poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia ne-dostatkov.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnávateľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.</p>			<p>povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>
<p>RÚZSR</p>	<p>Čl. I § 19 ods. 1 bod 39. (4/6)</p> <p>Novelizačný bod 39. v čl. I návrhu zákona navrhujeme vypustiť v celom rozsahu Odôvodnenie: V zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta pre zamestnávateľa za nesplnenie niektorej povinnosti uvedenej v § 10 ods. 7 až 9 alebo § 11 zákona z pôvodných 20 000 eur na 30 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto stanovenú výšku pokuty však považujeme za neprimeranú, pretože bude mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	<p>výšku sankcií považovať za dostatočne odradzujúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri zvýšení pokuty o 10 000 eur však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riadne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedeného dôvodu považujeme takýto návrh za neprimeraný a neprípustný. Na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.</p>			
RÚZSR	<p>Čl. I § 19 ods. 2,3 a 4. bod. 40 (5/6)</p> <p>Novelizovaný bod 40. v čl. I návrhu zákona navrhujeme vypustiť v celom rozsahu. Odôvodnenie: V zmysle ustanovenia § 19 ods. 2 až 4 návrhu zákona sa stanovujú sankcie za porušenie niektorej z povinností uvedenej v § 10 ods. 1 až 6 zákona. V zmysle dôvodovej správy by mali byť sankcie dostatočné a zároveň primerané pre zamestnávateľa, ktorý vykoná postih voči oznamovateľovi v súvislosti s oznámením alebo si riadne neplní povinnosti. Sankcie za tieto priestupky môžu byť uložené až do výšky 100 000 eur, v prípade opakovaného porušenia až do výšky 200 000 eur. Takto stanovené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. Rovnako tak považujeme za nedostatočné odôvodnenie k tomuto návrhu uvedené v dôvodovej správe a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv.</p>	Z	ČA	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legisla-tíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riad-ne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedených dôvodov považujeme takýto návrh za neprimeraný a neprípustný a na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenia vypustiť v celom rozsahu.			
RÚZSR	<p>Čl. I § 19 ods. 8 doplnenie novelizačného bodu</p> <p>(6/6)</p> <p>V ustanovení § 19 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 8, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia ne-dostatkov.“ Odôvodnenie: Navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nema-jú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podni-katelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnáva-teľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil</p>	Z	ČA	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.			
SIS	<p>Čl. I § 10 ods. 5 (1/3)</p> <p>K bodu č. 18 návrhu zákona - § 10 ods. 5 V navrhovanom znení druhej vety § 10 ods. 5 navrhujeme bodku na konci vety nahradiť bodkočiarkou a doplniť ju textom „to neplatí, ak oznamovateľ uvedie, že na vydaní takého potvrdenia netrvá“.</p> <p>Odôvodnenie: Navrhujeme zosúladiť text navrhovaného znenia § 10 ods. 5 s textom navrhovaného znenia § 22 ods. 5 (novelizačný bod č. 43), nakoľko neexistuje žiadny relevantný dôvod, aby prijatie oznámenia bolo pri zamestnávateľovi upravené odlišne od procesu prijatia oznámenia pri ostatných orgánoch príslušných na prijatie oznámení podľa § 22 ods. 5 (novelizačný bod č. 43). Subjekt príslušný na prijatie oznámenia by mal rešpektovať autonómnu vôľu oznamovateľa aj v prípade, že tento nebude trvať na vydaní takéhoto potvrdenia.</p>	O	N	<p>V uvedenom prípade predmetné ustanovenia predstavujú transpozíciu rozličných článkov smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení, ktorá upravuje rozdielne povinnosti pre tzv. externé kanály nahlasovania a tzv. interné kanály nahlasovania.</p> <p>Kým navrhované ustanovenie § 10 ods. 5 návrhu zákona kladie povinnosť potvrdzovať prijatie oznámenia na zamestnávateľov, ako na interné kanály nahlasovania, a to v súlade s čl. 9 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení (potvrdenie prijatia nahlásenia poskytnuté nahlasujúcej osobe v lehote sedem dní od daného prijatia), ustanovenie § 22 ods. 4 návrhu zákona (v pôvodnom vlastnom materiály predloženom do MPK ako § 22 ods. 5) zavádza túto povinnosť pre orgány príslušné na prijatie oznámenie, ako na externé kanály nahlasovania, a je transpozíciou čl. 11 ods. 2 písm. b) smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení.</p> <p>Z tohto dôvodu nie je možné pripomienke vyhovieť a tým ani zosúladiť znenia ustanovení § 10 ods. 5 a § 22 ods. 4 návrhu zákona.</p>
SIS	<p>Čl. I § 2 písm. g) (2/3)</p> <p>K bodu č. 8 návrhu zákona - § 2 písm. g) V navrhovanom znení § 2 písm. g) navrhujeme vypustiť slovo „úrad,“. Odôvodnenie: Vychádzajúc zo súčasného a rovnako tak aj z navrhovaného znenia § 2 písm. a) (novelizačný bod č. 5) má</p>	O	N	<p>Predmetný návrh ustanovenia § 2 písm. g) návrhu zákona predstavuje transpozíciu čl. 11 ods. 1 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti je jedným z primárnych externých kanálov nahlasovania, na ktorý sa oznamovatelia obracajú. V rámci plnenia jednej z úloh zverených</p>

	<p>oznamovateľ možnosť podať oznámenie trom rôznym subjektom, a to zamestnávateľovi, úradu (Úrad na ochranu oznamovateľov) a tzv. „orgánu príslušnému na prijatie oznámenia“. Predkladateľ návrhu zákona v novelizačnom bode č. 8 navrhuje vymedziť na účely zákona práve pojem „orgán príslušný na prijatie oznámenia“, avšak takým spôsobom, ktoré dôsledne nerešpektuje práve súčasné ale ani navrhované znenie § 2 písm. a) zákona. V cit. ustanovení zákona, resp. predloženého návrhu je úrad, popri zamestnávateľovi, vymedzený ako subjekt odlišný od „orgánov príslušných na prijatie oznámenia“ ako subjektov, ktorým oznamovateľ môže adresovať svoje oznámenie o protispoločenskej činnosti. V navrhovanom znení § 2 písm. g) je však popri prokuratúre a správnom orgáne zaradený aj úrad ako orgán príslušný na prijatie oznámenia. Z uvedeného dôvodu je žiaduce v navrhovanom znení § 2 písm. g) návrhu zákona v rámci taxatívneho výpočtu orgánov príslušných na prijatie oznámenia vypustiť slovo úrad. Ako orgány príslušné na prijatie oznámenia tak budú v cit. ustanovení uvedené len prokuratúra a správny orgán (ktorý je definovaný v § 5 ods. 1 cit. zákona). Predmetnú zmenu navrhujeme z dôvodu predchádzania nejednoznačnému výkladu cit. ustanovení v aplikačnej praxi a v záujme zachovania legislatívnej konzistentnosti pojmov používaných v texte právnej normy. V prípade neakceptovania uvedenej pripomienky nastane situácia kedy bude pojem úrad používaný v texte právnej normy duplicitne, a to tak v prípade súčasného uvedenia slova „úrad“ a slovného spojenia „orgán príslušný na prijatie oznámenia“, keďže sa ním v súlade s navrhovaným znením § 2 písm. g) rozumie aj úrad. Tak tomu je napríklad v prípade § 2 písm. a). Zároveň dávame na zváženie prehodnotenie potreby zavedenia uvedeného pojmu v texte právnej normy keďže uvedený pojem sa používa v texte právnej normy len v § 2 písm. a) a v ďalšom texte návrhu zákona predkladateľ od jeho používania upustil, a to napriek skutočnosti, že jeho použitie by bolo vhodné, napríklad v bode 42 a 43 návrhu zákona.</p>			<p>zákonom, úrad poskytuje potrebné poradenstvo a konzultácie oznamovateľom v súvislosti s oznamovaním protispoločenskej činnosti. Z aplikačnej praxe vyplynula skúsenosť, že ak oznamovateľ nevie identifikovať konkrétny orgán, ktorému má adresovať oznámenie, resp. oznamovateľ nevie správne posúdiť obsah oznámenia, obráti sa práve na Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti, ktorý plní úlohu pomyselného „univerzálneho“ orgánu, ktorý oznámenie následne odborne posúdi a postúpi kompetentnému orgánu. Znenie ustanovenia § 2 písm. a) návrhu zákona bolo upravené tak, aby nebolo v rozpore s § 2 písm. g) návrhu zákona.</p>
<p>SIS</p>	<p>Čl. I Pripomienka je zásadná (3/3) K bodu č. 20 návrhu zákona Do navrhovaného znenia zákona žiadame doplniť prechodné ustanovenie, ktorým bude ustanovená lehota na zosúladenie vnútorného predpisu vydaného zamestnávateľom podľa doterajšieho znenia zákona so znením zákona navrhovaným v čl. I, novelizačnom bode 20 návrhu zákona. Pripomienka je</p>	<p>Z</p>	<p>A</p>	<p>Predmetná pripomienka bola do návrhu zákona premietnutá v čl. VIII v rámci delenej účinnosti zákona.</p>

	<p>zásadná. Odôvodnenie: Vychádzajúc z predmetu súčasnej právnej úpravy je pre zamestnávateľov uvedených v § 10 ods. 1 cit. zákona č. 54/2019 Z. z. v § 10 ods. 8 cit. zákona ustanovená povinnosť vydať vnútorný predpis, v ktorom títo zamestnávatelia určia podrobnosti o skutočnostiach súvisiacich s podávaním a preverovaním oznámení, doposiaľ bližšie špecifikovaných v § 10 ods. 8 v písmenách a) až f). Vzhľadom na skutočnosť, že návrhom zákona sa ustanovuje nové znenie § 10 ods. 1 a zároveň sa do § 10 ods. 8 dopĺňajú v nových písmenách ďalšie skutočnosti, ktoré majú byť upravené vo vnútorných predpisoch zamestnávateľov a ktoré tak budú musieť byť zamestnávateľmi do nich zapracované (nakoľko ide o doplnenie doterajšieho predmetu regulácie ustanovenej vnútorným predpisom), žiadame navrhované znenie zákona doplniť o prechodné ustanovenie. Uvedenou úpravou tak bude ustanovená exaktná a dostatočne dlhá lehota na zosúladenie vnútorného predpisu vydaného zamestnávateľom podľa § 10 ods. 8 cit. zákona so znením zákona navrhovaným v predložennom návrhu zákona. Ponechávame na zvážení predkladateľa, či túto lehotu určí ako fixný dátum, do ktorého má zamestnávateľ podľa § 10 ods. 1 túto povinnosť splniť, resp. či túto lehotu určí ako určité časové obdobie po nadobudnutí účinnosti predkladanej novely cit. zákona. V tejto súvislosti si dovoľujeme analogicky poukázať na ust. § 25 ods. 9 cit. zákona č. 54/2019 Z. z.</p>			
<p>SOPK</p>	<p>Celému materiálu (1/7)</p> <p>Pripomienka č. 1 – Zákon č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti zrušil zákon č. 307/2014 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s oznamovaním protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a oproti predchádzajúcemu právnemu predpisu rozšíril poskytnutie ochrany oznamovateľa z ochrany poskytovanej zamestnancom pri oznamovaní protispoločenskej činnosti o ktorej sa dozvedeli pri výkone svojho zamestnania na poskytnutie ochrany oznamovateľa v rámci trestného konania, v rámci konania o správnom delikte a ochrane oznamovateľa závažnej protispoločenskej činnosti. Sme toho názoru, že zákon svojim zameraním zasahuje do viacerých spoločenských oblastí, upravených a majúcich zákonnú aj ústavnú oporu v iných právnych nástrojoch a inštitútoch, oproti zrušenej právnej úprave, ktorá ochraňovala oznamovateľa výlučne v civilnej sfére v rámci pracovnoprávných</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Z uvedenej pripomienky je zrejmé, že pripomienkujúci subjekt nesprávne pochopil obsah i ciele návrhu zákona. Návrh zákona rozširuje okruh osôb, ktorým sa poskytuje ochrana. Táto ochrana a týka poskytovania právnej pomoci v rámci osobitného predpisu a poskytnutia ochrany v pracovnoprávnom alebo inom obdobnom vzťahu. Návrh zákona nenovelizuje platné znenie ustanovení o poskytovaní ochrany v rámci trestného konania, konania o správnom delikte alebo ex post ochrany podľa § 12 platného znenia zákona. V prípade, ak pripomienkujúci subjekt požaduje zmenu vyššie uvedených ustanovení jeho pripomienka je nad rámec MPK a v tomto prípade ani nevychádza zo</p>

	<p>vzťahov, čím presahuje rámec civilný a zasahuje tak do kompetencií iných inštitútov, napr. trestného konania, v rámci ktorého je ochrana oznamovateľa upravená a v rámci ktorého, má oznamovateľ svoje práva oproti stavu spred roka 2019 rozšírené (trestný poriadok). Zdôvodnenie: Je na zváženie kto hodnoverne posúdi oznam o protispoločenskej činnosti, resp. o trestnom čine. Návrh neupravuje, prečo by mal byť oznamovateľ chránený a zvýhodnený oproti osobe, ktorá síce neoznámila protispoločenskú činnosť, resp. trestný čin, ale ktorá tak mieni urobiť potom, ako zistí, že jej podozrenie je spôsobilé pre oznámenie tak závažnej veci. Pripomienka č. 2 Zákon nerieši ochranu krivo „obvinenej osoby“ resp. krivo a predčasne označenej osoby za potencionálneho páchatel'a protispoločenskej činnosti, resp. trestného činu.</p>			<p>smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení, ktorej transpozícia je primárnym cieľom návrhu zákona. Otázky spojené s krivým obvinením, s nárokmi osoby, voči ktorej bolo vznesené krivé obvinenie a náhrady ujmy sú podľa názoru predkladateľa dostatočne a správne vyriešené v príslušných právnych predpisoch, akým je napríklad Trestný zákon alebo Občiansky zákonník, ako i rozsiahlou judikatúrou.</p>
SOPK	<p>Celému materiálu (2/7)</p> <p>Pripomienka č. 2 Zákon nerieši ochranu krivo „obvinenej osoby“ resp. krivo a predčasne označenej osoby za potencionálneho páchatel'a protispoločenskej činnosti, resp. trestného činu. Zdôvodnenie: Zákon ani novela zákona neupravuje spôsob, akým nedôjde k diskriminácii a k nevýhodneniu nesprávne označenej osoby za páchatel'a protispoločenskej činnosti. V prípade, ak sa nesprávne označená osoba stane poškodenou osobou, ostávajú jej iba a výlučne prostriedky civilného práva, prípadne trestného „ohováracie“, avšak po preukázaní že bola krivo označená oznamovateľom, čo môže mať obrovské následky a dopad na takto označenú osobu, jeho rodinu a blízkych, ktorá sa svojich práv, najmä ochrany dobrého mena a povesti, nehovoriac o náhrade škody, ťažko domôže a ak sa domôže tak v neprímerane dlhom časovom úseku, v dôsledku čoho môže jej úsilie o nápravu stratiť význam.</p>	O	N	<p>Návrh zákona je osobitný predpis a nemá za cieľ „riešiť“ ochranu krivo obvinenej osoby. Otázky spojené s krivým obvinením, s nárokmi osoby, voči ktorej bolo vznesené krivé obvinenie a náhrady ujmy sú podľa názoru predkladateľa dostatočne a správne vyriešené v príslušných právnych predpisoch, akým je napríklad Trestný zákon alebo Občiansky zákonník, ako i rozsiahlou judikatúrou.</p>
SOPK	<p>Celému materiálu (3/7)</p> <p>Pripomienka č. 3 – Neuvádza sa, či bola novela odkonzultovaná s orgánmi činnými v trestnom konaní.</p>	O	N	<p>Predkladateľ túto informáciu uviedol v predkladacej správe po uskutočnení prvého medzirezortného pripomienkového konania LP/2021/637 (https://www.slovlex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2021/637). V rámci tohto legislatívneho procesu (LP/2022/481) návrh zákona nebol konzultovaný</p>

				s orgánmi činnými v trestnom konaní, nakoľko predchádzajúci návrh odkonzultovaný bol a zmeny vo vzťahu k povinnostiam OČTK nenastali. Zároveň predkladateľ nevidí dôvod na uvedenie takejto informácie, pokiaľ žiadne konzultácie neprebehli.
SOPK	Čl. I. bod 16 § 10 ods. 1 (4/7) Zamestnávateľ je povinný oznámiť zodpovednej osobe skutočnosť, že počet jeho zamestnancov dosiahol 250. – Sme toho názoru, že sa jedná o nadbytočnú povinnosť zamestnávateľa uloženú zákonom. Zdôvodnenie: V prípade dosiahnutia počtu zamestnancov zamestnávateľ automaticky ukončí zmluvný vzťah so zodpovednou osobou, nakoľko počty zamestnancov pre určenie zodpovednej osoby stanovuje zákon.	O	N	Ustanovenie § 10 ods. 1 návrhu zákona bolo upravené a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka naďalej relevantná.
SOPK	Čl. I. bod 19 § 10 ods. 7 (5/7) Pripomienka č. 4 k čl. I bod 19 k § 10 ods. 7 - oznamovacia povinnosť zamestnávateľa oznamovateľovi protispoločenskej činnosti v prípade, ak urobí oznámenie orgánom činným v trestnom konaní samotným oznamovateľom, sa javí ako prebytočná povinnosť zamestnávateľa. Zdôvodnenie : Z trestného poriadku majú orgány činné v trestnom konaní vlastný postup voči oznamovateľovi trestnej činnosti, vrátane povinnosti poučiť oznamovateľa o jeho právach a povinnostiach.	O	N	Predkladateľ nemôže upustiť od navrhovanej právnej úpravy, nakoľko predstavuje transpozíciu čl. 16 ods. 3 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení.
SOPK	Čl. I. bod 5 § 2 písm. a) (6/7) Pripomienka č. 5 k bodu 5 k § 2 písm. a) – upraviť znenie za fyzická osoba, ktorá v dobrej viere urobí oznámenie..... na „fyzická osoba, ak preukáže že robí oznámenie v dobrej viere“.....	O	N	Základným predpokladom pre naplnenie definície oznamovateľa je kritérium dobrej viery, v ktorej daná osoba urobí oznámenie alebo zverejní informácie. Navrhovaná úprava nadväzuje na čl. 6 ods. 1 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení, pričom pojem „dobrá viera“ je vymedzený v ustanovení §2 písm. h) zákona.

<p>SOPK</p>	<p>Čl. I. bod 7 § §2 písm. d) (7/7) v druhom bode sa slovo „tri“ nahrádza slovom „dva“. Upozorňujeme, že zníženie hranice trestnej sadzby z troch rokov na dva roky nie je zdôvodnené a nikde sa neuvádza, čo predkladateľa k tomuto zníženiu viedlo.</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Návrh „zníženia trestnej sadzby“ bol riadne odôvodnený v dôvodovej správe – osobitná časť, ktorá je zverejnená na portáli Slov – lex.</p>
<p>SPPK</p>	<p>Čl. I § 18 Doplnenie novelizačného bodu v čl. I (§ 18) (1/6) V čl. I, § 18 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 5, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia nedostatkov.“ Odôvodnenie: navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnávateľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k záveru, že nesprávne uchoopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.			
SPPK	<p>Čl. I § 19 Doplnenie novelizačného bodu v čl. I (§ 19)</p> <p>(2/6)</p> <p>V čl. I, § 19 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 8, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ, ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a zároveň mu Úrad nevydal záväzné stanovisko potvrdzujúce jeho povinnosť určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1, poruší povinnosti podľa § 10, Úrad ho vyzve na odstránenie nedostatkov a určí lehotu na ich odstránenie. Vo výzve Úrad poučí zamestnávateľa o následkoch neodstránenia nedostatkov.“ Odôvodnenie: navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu o zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu Európskej únie, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia sa dostanú do situácie, kedy by sa neúmyselne mohli dopustiť správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhujeme, aby bol Úrad povinný najprv vyzvať zamestnávateľa (ktorý zamestnáva menej ako 50 zamestnancov a úrad mu nevydal záväzné stanovisko o jeho povinnosti určiť zodpovednú osobu), ktorý podľa jeho úsudku porušil povinnosti v § 10 zákona a určil mu lehotu na ich nápravu. A až následne zamestnávateľovi uložil pokutu, ak nevykonal nápravu v stanovenej lehote.</p>	Z	ČA	Ustanovenie § 19 návrhu zákona, ktorým sa zavádzajú a zvyšujú sankcie bolo predmetom rozporového konania, ktorého výsledkom je kompromisný návrh nového znenia § 19, ktoré obsahuje zmiernenie pôvodne navrhovaných sankcií . Vo vzťahu k § 10 ods. 1 návrhu zákona predkladateľ pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok dospel k záveru, že nesprávne uchoopil transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.
SPPK	Čl. I bod 38 (§ 18)	Z	ČA	Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový

	(3/6) Navrhujeme vypustiť čl. I bod 38, (§ 18 ods. 2 návrhu zákona) v celom rozsahu. Odôvodnenie: v zmysle § 18 ods. 2 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta za priestupok, ktorého sa dopustí ten, kto urobí voči oznamovateľovi pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje, hrozí postihom, pokúsi sa o postih alebo postihne oznamovateľa v súvislosti s urobením oznámenia alebo kto poruší povinnosť zachovávať mlčanlivosť o totožnosti oznamovateľa. Uvedená pokuta sa zvyšuje z pôvodnej maximálnej výšky 2000 eur na maximálnu výšku pokuty 6000 eur, teda trojnásobne. Zároveň sa navrhuje možnosť úradu pri opakovanom priestupku do dvoch rokov uložiť pokutu do 12 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto nastavené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné výšku sankcií považovať za dostatočne odrádzajúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri trojnásobnom zvýšení pokuty však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že trojnásobné zvýšenie pokút, ako aj zavedenie možnosti uložiť pokutu pri opakovanom priestupku do 12 000 eur je neprimerané a neodôvodnené, a preto žiadame uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.			návrh znenia ustanovenia § 18 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.
SPPK	Čl. I bod 39 § 19 ods. 1 (4/6) Navrhujeme vypustiť čl. I bod 39, (§ 19 ods. 1 návrhu zákona) v celom rozsahu. Odôvodnenie: v zmysle § 19 ods. 1 návrhu zákona sa zvyšuje pokuta pre	Z	ČA	Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.

	<p>zamestnávateľa za nesplnenie niektorej povinnosti uvedenej v § 10 ods. 7 až 9 alebo § 11 zákona z pôvodných 20 000 eur na 30 000 eur. V zmysle čl. 23 smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/1937 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (ďalej len „smernica“) majú byť sankcie účinné, primerané a zároveň odrádzajúce. Takto stanovenú výšku pokuty však považujeme za neprimeranú, pretože bude mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. V dôvodovej správe predkladateľ uvádza, že nebolo možné výšku sankcií považovať za dostatočne odrádzajúcu a z tohto dôvodu sa navrhujú vyššie sankcie za porušenie zákona. Takéto odôvodnenie pri zvýšení pokuty o 10 000 eur však považujeme za nedostatočné a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riadne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedeného dôvodu považujeme takýto návrh za neprimeraný a neprípustný. Na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenie vypustiť v celom rozsahu.</p>			
<p>SPPK</p>	<p>Čl. I bodu 16 § 10 ods. 1 (5/6)</p> <p>Do § 10 návrhu zákona navrhujeme doplniť nový odsek 11, ktorý znie nasledovne: „Ak zamestnávateľ nemôže jednoznačne určiť, či spĺňa podmienky stanovené v § 10 ods. 1, môže požiadať Úrad o vydanie záväzného stanoviska, v ktorom Úrad potvrdí zamestnávateľovi povinnosť určiť zodpovednú osobu.“ Odôvodnenie: navrhovaná novelizácia významne rozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a zamestnávateľov, ktorí poskytujú finančné služby, služby v oblasti bezpečnosti dopravy alebo služby v oblasti životného prostredia podľa časti I.B a II. Prílohy smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení bez ohľadu na počet ich zamestnancov. Rozumieme, že primárnym cieľom návrhu</p>	<p>Z</p>	<p>N</p>	<p>Pri vyhodnocovaní vznesených pripomienok predkladateľ dospel k názoru, že nesprávne uchoпил transpozíciu čl. 8 ods. 4 a 6 smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Z tohto dôvodu predkladateľ upustil od pôvodnej navrhovanej úpravy ustanovenia § 10 ods. 1 úplatného znenia zákona. Nové navrhované znenie dotknutého ustanovenia nerozširuje okruh zamestnávateľov, ktorí sú povinní určiť zodpovednú osobu a z tohto dôvodu nie je predmetná pripomienka relevantná vo vzťahu k novej úprave. Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej</p>

	<p>zákona je podpora postihovania protispoločenskej činnosti a posilnenie presadzovania práva a právom chránených záujmov oznamovateľov. Avšak, vzhľadom na pomerne nejednoznačné rozšírenie okruhu povinných zamestnávateľov a berúc do úvahy rozsiahlu a zložitú legislatívu EÚ, malí a strední podnikatelia (zamestnávajúci menej ako 50 zamestnancov) reálne nemajú dostatočné personálne, odborné ani finančné prostriedky na analýzu splnenia podmienok v ustanovení § 10 ods. 1, ktoré sa odvoláva na prílohy smernice (EÚ) 2019/1937. To môže mať za následok, že malí a strední podnikatelia by sa mohli dostať do situácie, kedy by sa neúmyselne dopustili správneho deliktu v zmysle navrhovaného znenia zákona. Vzhľadom na rôznorodosť činností jednotlivých podnikateľských subjektov preto navrhujeme, aby mal zamestnávateľ možnosť obrátiť sa na Úrad a požiadať ho o vydanie záväzného stanoviska, či jeho činnosť spadá do definície zamestnávateľa povinného určiť zodpovednú osobu v zmysle § 10 ods. 1 zákona. Stanovisko Úradu by podľa nášho názoru malo mať rozhodujúci vplyv na prípadné konanie o správnom delikte pri porušení povinností v zmysle navrhovaného zákona.</p>			<p>pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 10 ods. 1 nebol akceptovaný pripomienkujúcim subjektom.</p>
SPPK	<p>Čl. I bodu 40 § 19 ods. 2,3,4 (6/6)</p> <p>Navrhujeme vypustiť čl. I bod 40, (§ 19 ods. 2,3,4) v celom rozsahu. Odôvodnenie: v zmysle § 19 ods. 2 až 4 návrhu zákona sa stanovujú sankcie za porušenie niektorej z povinností uvedenej v § 10 ods. 1 až 6 zákona. V zmysle dôvodovej správy by mali byť sankcie dostatočné a zároveň primerané pre zamestnávateľa, ktorý vykoná postih voči oznamovateľovi v súvislosti s oznámením alebo si riadne neplní povinnosti. Sankcie za tieto priestupky môžu byť uložené až do výšky 100 000 eur, v prípade opakovaného porušenia až do výšky 200 000 eur. Takto stanovené výšky pokút však považujeme za neprimerané, pretože budú mať negatívny dopad najmä na malé a stredné podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 50 zamestnancov a pôsobia v oblasti finančných služieb, bezpečnosti dopravy a životného prostredia. Rovnako tak považujeme za nedostatočné odôvodnenie k tomuto návrhu uvedené v dôvodovej správe a žiadame predkladateľa, aby uviedol na základe akých skutočností, faktov, dát a dôkazov boli tieto výšky pokút stanovené. Na základe uvedeného upriamujeme pozornosť predkladateľa aj na priority vlády SR uvedené v programovom vyhlásení vlády spočívajúce v posilnení princípu právnej istoty</p>	Z	ČA	<p>Dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované pripomienkujúcim subjektom.</p>

	prostredníctvom zavedenia a dodržiavania legislatívneho procesu založeného, okrem iného, aj na princípe tzv. evidence based policy, teda aby rozhodovanie o verejných politikách a legislatíve bolo robené vždy na základe dôkazov. Máme za to, že zvyšovanie pokút v takomto rozsahu by malo byť riadne odôvodnené a najmä nutnosť zvyšovania pokút by mala byť zo strany predkladateľa riadne preukázaná. Z uvedených dôvodov považujeme takýto návrh za neprimeraný a neprípustný a na základe vyššie uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenia vypustiť v celom rozsahu.			
TTSK	§ §10 ods.6 v spojení s § 13 ods. 18 a s § 18 ods. 1 písm. b) (1/4) Navrhujeme vypustiť sankciu v § 18 ods. 1 písm. b), druhá časť vety, alebo doplniť do § 10 ods. 6 poslednú vetu z ustanovenia § 13 ods. 18. Odôvodnenie: Nikde v zákone, ani v navrhovanej novele nie je uvedené zachovať mlčanlivosť o totožnosti toho, voči komu oznámenie smeruje, ako povinnosť zodpovednej osoby a osôb, ktoré sa pri preverovaní o jej totožnosti dozvedeli. Pritom v bode 19 dôvodovej správy k § 10 ods. 6 a 7 k návrhu zákona sa uvádza, že sa navrhuje zaviesť takáto povinnosť. Návrh zákona je v tomto bode v rozpore s dôvodovou správou.	O	ČA	Ustanovenia § 10 ods. 6, § 13 ods. 18 a § 18 ods. 1 písm. b) návrhu zákona boli upravené. Rovnako tak bola upravená i dôvodová správa, aby bola v súlade s návrhom zákona.
TTSK	§10 ods. 8 písm. g) a h) (2/4) Navrhujeme vynechať uvedené ustanovenia alebo precizovať ich znenie. Odôvodnenie: Navrhované znenie ustanovenia písm. g) je formulované príliš vágne, nakoľko zodpovedná osoba nevie určiť ďalší postup (a nemá ani zodpovedajúcu právomoc) v prípade, že oznamovateľ nebude považovať prijaté opatrenia za dostatočné. Obdobne pri písm. h) sa javí ako jediná možnosť upraviť v pracovnom poriadku bránenie v oznamovaní ako porušenie, resp. závažne porušenie pracovnej disciplíny.	O	ČA	Predkladateľ precizoval v dotknutých častiach dôvodovú správu.
TTSK	Celému materiálu (3/4)	O	ČA	Dôvodová správa a návrh zákona boli upravené tak, aby boli v súlade. V kontexte tejto i ďalšej pripomienky TTSK predkladateľ pristúpil

	<p>V návrhu zákona sa vyskytujú viaceré nezrovnalosti medzi dôvodovou správou a konkrétnym znením návrhu. Z celkového znenia zákona je zrejmé, že praktické uplatňovanie ustanovení o povinnostiach zodpovednej osoby bude v praxi len veľmi ťažko realizovateľné. V rámci samosprávnych krajov a miest a obcí tým, že zodpovednou osobou aj pre rozpočtové a príspevkové organizácie je hlavný kontrolór, ohrozuje zákon č. 54/2019 Z. z. plnenie hlavných úloh hlavného kontrolóra stanovených § 19e zákona č. 302/2001 Z. z., resp. § 18f zákona č. 369/1990 Zb. Toto ohrozenie vyplýva jednak z toho, že pre konanie zodpovednej osoby (hlavného kontrolóra) stanovuje zákon č. 54/2019 Z. z. zákonné lehoty a tiež tým, že v prípade akéhokoľvek podania napr. na prokuratúru táto automaticky postúpi oznámenia, ktoré nemajú charakter trestnej činnosti, hlavnému kontrolórovi (čo by možno neurobil, ak mu to zákon nestanovuje). Pri navrhovanom znení je možné očakávať významný nárast agendy pre zodpovednú osobu. Ak sa majú dodržiavať ustanovenia zákona vrátane zákonných lehôt, logicky si to vyžiada personálne posilnenie útvarov hlavného kontrolóra, čo je následne spojené s nárastom výdavkov aj tak dosť napätých rozpočtov samospráv.</p>			<p>k návrhu nového znenia § 10 ods. 1 s cieľom predísť neodôvodneniu zaťaženiu územných samospráv.</p>
<p>TTSK</p>	<p>Čl. I. K § 2, písm. a) bod 3., a písm. f); k § 10 ods. 5 a 7; k § 11 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. b)</p> <p>(4/4)</p> <p>Z praktickej možnosti naplnenia jednotlivých ustanovení zákona a Čl. 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb navrhujeme vynechať zo zákona preverovanie anonymných oznámení s výnimkou oznámení podľa § 2 písm. d). Z rovnakých dôvodov navrhujeme vynechať slovo „všetkých“ v navrhovanom § 11 ods. 1 a slová „ak nejde o anonymného oznamovateľa“ v § 11 ods. 1 písm. b). Odôvodnenie: Anonymné podávanie oznámení podľa niektorých navrhovaných ustanovení sa nedá v niektorých prípadoch fyzicky overiť, či anonymné oznámenie spĺňa podmienky ustanovenia § 2 písm. b) a písm. f). Taktiež nie je možné naplniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 10 ods. 5 a 7 v prípade anonymného oznámenia, keďže zodpovedná osoba nepozná totožnosť a miesto pobytu oznamovateľa. Takejto osobe (oznamovateľovi) nie je možné ani priznať alebo poskytnúť ochranu v zmysle § 3 až 7 zákona, čím nemôže byť naplnený princíp a účel tohto zákona. Článok 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Požiadavky vznesenej pripomienky sú v rozpore s cieľom návrhu zákona, nakoľko namietané zmeny predstavujú transpozíciu smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Dôvodová správa bola upravená.</p> <p>Vypustenie navrhovanej právnej úpravy by bolo v rozpore s cieľom navrhovanej právnej úpravy, ktorá spresňuje povinnosť zamestnávateľa evidovať oznámenia tak, aby bolo nespochybniteľné, že sa uvedená povinnosť týka všetkých prijatých oznámení bez výnimky. V prípade, ak doručené podanie nie je možné v súlade so zákonom kvalifikovať ako oznámenie, subjekt počas preverovania vyhodnotí doručené podanie týmto spôsobom. Predkladateľ však nenachádza dôvod, pre ktorý by doručené podanie spolu so závermi z jeho</p>

	(EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb ponecháva na rozhodnutí členských štátov, či budú prijímať a preverovať anonymné oznámenia. V bode 23 k § 11 ods. 1 písm. b) dôvodovej správy k návrhu zákona sa uvádza, že „nakoľko evidencia mena, priezviska a pobytu oznamovateľa pri konkrétnom oznámení je možná iba za predpokladu, že zamestnávateľ týmito vybranými informáciami disponuje, čo priamo vylučuje charakter anonymného oznámenia“. Ergo, sám predkladateľ v dôvodovej správe vylučuje anonymné oznámenia z preverovania.			preverovania nemali byť stanovený čas uchovávané v evidencii.
ÚJDSR	Čl. 5 § 2, písm. a) (1/8) slová "§ 1 ods.4" zmeniť na "§ 1 ods. 4" - chýbala medzera	O	A	
ÚJDSR	Čl. 9 § 2a ods. 1 (2/8) vložiť symbol "\$" pred "12"	O	A	
ÚJDSR	Dôvodová správa (3/8) K bodu 1 a 8 na str. 1 ods. 2 v poslednej vete vložiť slovo "je"	O	A	
ÚJDSR	Dôvodová správa (4/8) K bodu 14 str. 6 slová "\$9" zmeniť na "\$ 9" - chýbala medzera	O	A	
ÚJDSR	Dôvodová správa (5/8) K bodu 23 až 26 - zmeniť na 24 až 26	O	A	

ÚJDSR	Dôvodová správa (6/8) K bodu 4 na str. 3 druhý odsek, posledné slovo "zákonov" zmeniť na "zákonoch"	O	A	
ÚJDSR	Dôvodová správa (7/8) K bodu 40 str. 11 druhý odsek za slovo "prekročil" vložiť slovo "alebo"	O	A	
ÚJDSR	Dôvodová správa (8/8) K bodu 7 na str. 5 slová "bode1" zmeniť na "bode 1" - chýbala medzera a pred čísлами paragrafov dať symbol §	O	A	
ÚOOPČ	Čl. I bod 46 § § 25a (1/17) Navrhujeme upraviť formuláciu na: „Prvú správu podľa § 13 ods. 14“ – teda vynechať o „o činnosti úradu“ keďže sa nejedná o správu o činnosti úradu.	O	A	
ÚOOPČ	Čl. I. bod 16 § § 10 ods. 1 (2/17) Zásadná pripomienka: Je potrebné zosúladiť znenie § 10 ods. 1 so znením smernice. Súčasnú znenie zákona totiž umožňuje zamestnávateľovi celú agendu „zodpovednej osoby“ (úlohy §10 ods. 4-7 a §11 ods. 1) presunúť na externú osobu. Zodpovedná osoba by teda mala vykonávať napr. aj samotné vyhodnotenie (preverenie) oznámenia, prijímanie opatrení či postupovanie oznámenia príslušným orgánom – takéto rozhodnutia však prirodzene nemôže robiť externá zodpovedná osoba ale prináležia zamestnávateľovi. Smernica (čl. 8 ods. 5) zároveň výslovne umožňuje externé delegovanie iba na prijímanie oznámenia (kanály nahlasovania).	Z	A	Počas rozporového konania, ktoré sa uskutočnilo dňa 21. októbra 2022 prišlo k vzájomnému konsenzu pri novom návrhu ustanovenia § 10 ods. 1 návrhu zákona.

	Smernica (čl.8 ods. 6) ďalej uvádza, že zdieľanie zdrojov pri subjektoch s 50 – 249 pracovníkmi je možné iba pri prijímaní a vyšetrovaní, pričom práve s ohľadom na použitú terminológiu – zdieľanie, je umýslom smernice zdieľanie týchto zdrojov v rámci materských a dcérskych spoločností, nie externe.			
ÚOOPČ	Čl. I. bod 17 § § 10 ods. 4 (3/17) Za účelom riadneho informovania oznamovateľa o možnostiach ochrany navrhujeme upraviť navrhovaný text nasledovne: „o možnostiach ochrany podľa § 3, § 5, § 12 a § 13 ods. 15“.	O	A	
ÚOOPČ	Čl. I. bod 18 § § 10 ods. 5 (4/17) Navrhujeme zosúladiť so znením smernice a teda použiť časový horizont „do 7 dní“ (čl. 9 ods. 1 písm. b)).	O	A	
ÚOOPČ	Čl. I. bod 19 § § 10 ods. 6 (5/17) Zásadná pripomienka: V súlade so smernicou navrhujeme v odseku 6 na koniec prvej vety doplniť slová „a totožnosti toho, proti komu oznámenie smeruje“. Účelom tohto ustanovenia má totiž byť dôvernosť preskúmania nielen vo vzťahu k oznamovateľovi ale aj osobe, proti ktorej oznámenie smeruje.	Z	A	Počas rozporového konania, ktoré sa uskutočnilo dňa 21. októbra 2022 prišlo k vzájomnému konsenzu pri novom návrhu ustanovenia § 10 ods. 6 návrhu zákona.
ÚOOPČ	Čl. I. bod 20 § § 10 ods. 8 (6/17) Zásadná pripomienka: V § 10 ods. 8 písm. c) navrhujeme za slovo „oznamovateľa“ doplniť slová: „ a totožnosti toho, proti komu oznámenie smeruje“ Účelom tohto ustanovenia má totiž byť dôvernosť preskúmania nielen vo vzťahu k	Z	A	Počas rozporového konania, ktoré sa uskutočnilo dňa 21. októbra 2022 prišlo k vzájomnému konsenzu pri novom návrhu ustanovenia § 10 ods. 8 návrhu zákona.

	oznamovateľovi ale aj osobe, proti ktorej oznámenie smeruje. Táto povinnosť sa má pretaviť aj do obsahu vnútorného predpisu.			
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 22 § § 11 ods. 1</p> <p>(7/17)</p> <p>Navrhujeme doplniť v § 11 ods. 1 písm. d) na konci slová: „vrátane prijatých opatrení“. Rovnaká terminológia sa používa aj v § 10 ods. 7 a je potrebné, aby sa dalo zistiť, aké nápravné opatrenia boli prijaté.</p>	O	N	Uvedená pripomienka je nad rámec MPK a preto na ňu predkladateľ nebude prihliadať.
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 3 § §1 ods. 3</p> <p>(8/17)</p> <p>Zásadná pripomienka Výnimky z povinností mlčanlivosti majú byť aplikovateľné iba v prípadoch, ak sa oznamovateľ odôvodnene domnieva, že nahlásenie alebo zverejnenie bolo nevyhnutné na odhalenie porušovania (čl. 21 ods. 7 smernice). Najmä v prípadoch zverejnenia (ktoré zákon v minulosti nepokrýval) je toto kritérium veľmi dôležité z pohľadu ochrany povesti dotknutej osoby, resp. aby nebolo možné systém oznamovania zneužívať na poškodzovanie dobrého mena bez následkov. Zároveň znenie §1 ods. 3 je mäťúce a už dnes sa úrad kvôli jeho formulácii často stretáva v praxi s opačnými interpretáciami. Preto opätovne navrhujeme nasledovné znenie, zohľadňujúce aj mlčanlivosť príslušníkov spravodajských služieb: „(3) Ak má oznamovateľ oprávnený dôvod domnievať sa, že oznámenie je nevyhnutné pre odhalenie protispoločenskej činnosti, oznamovanie alebo zverejňovanie protispoločenskej činnosti sa nepovažuje za porušenie autorských práv, obchodného tajomstva, ochrany osobných údajov, zmluvnej povinnosti zachovávať mlčanlivosť ani za porušenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť podľa osobitných predpisov,2) ak ide o povinnosť vyplývajúcu z výkonu zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, s výnimkou a) povinnosti zachovávať mlčanlivosť v súvislosti s ochranou utajovaných skutočností, b) povinnosti mlčanlivosti príslušníkov spravodajských služieb, c) povinnosti zachovávať poštové, bankové, daňové a telekomunikačné tajomstvo, d) mlčanlivosti pri poskytovaní právnych služieb, e) mlčanlivosti v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.“.</p>	Z	N	Navrhované znenie vychádza z odporúčaní Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky, ako i zo stanoviska Sekcie vládnej legislatívy a preto sa predkladateľ nestotožnil s prezentovaným návrhom.

<p>ÚOOPČ</p>	<p>Čl. I. bod 31 § § 13 ods. 14 písm. b (9/17) V navrhovanom § 13 ods. 14 písm. b) je počet preverovaní z pohľadu štatistických dát neurčitý pojem, zvlášť, ak v písm. a) je už zohľadnený počet oznámení. Navrhujeme preto slovo „preverovaní“ vypustiť.</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	
<p>ÚOOPČ</p>	<p>Čl. I. bod 33 § § 13 ods. 18 (10/17) Zásadná pripomienka: Žiadame, aby bola povinnosť mlčanlivosti o totožnosti toho, proti komu oznámenie smeruje vo vzťahu k všetkým orgánom príslušným na prijatie oznámení podľa tohto zákona (úrad, prokuratúra, správne orgány) zjednotená. Navrhované znenie totiž znamená, že prokuratúra môže zverejňovať informácie týkajúce sa prípadov v zmysle princípov vyplývajúcich z § 6 Trestného poriadku, úrad nesmie zverejňovať žiadne informácie a správne orgány túto oblasť nemajú pokrytú vôbec, teda nie je zrejmé čo/ako môžu zverejňovať. Navrhujeme, aby sa použila formulácia: „Orgány príslušné na prijatie oznámenia sú povinné pri plnení svojich úloh zachovávať mlčanlivosť o totožnosti oznamovateľa; to neplatí, ak oznamovateľ poskytne písomný súhlas so zverejnením totožnosti alebo ak ide o postúpenie oznámenia príslušnému orgánu. Pri informovaní verejnosti sa primeraným spôsobom použije osobitný právny predpis.“ (odkaz na § 6 Trestného poriadku) Smernica v článku 16 hovorí o všetkých “zamestnancoch oprávnených prijímať oznámenia” a zároveň odkazuje na vnútroštátne pravidlá, ktoré za konkrétnych okolností a aktuálneho právneho stavu umožňujú primerane informovať o prípade. Týka sa to najmä všeobecných informácií o prípade, ktorého sa týka vyšetrovanie a už o ňom napríklad informujú médiá. Pokiaľ ide o totožnosť oznamovateľa, o jeho identite je samozrejme možné informovať len s jeho súhlasom. Táto povinnosť, ako uvádzame vyššie, sa však musí vzťahovať rovnako na prokuratúru a správne orgány.</p>	<p>Z</p>	<p>A</p>	<p>Počas rozporového konania, ktoré sa uskutočnilo dňa 21. októbra 2022 prišlo k vzájomnému konsenzu pri novom návrhu ustanovenia § 13 ods. 18 návrhu zákona.</p>
<p>ÚOOPČ</p>	<p>Čl. I. bod 37 § § 18 ods. 1 (11/17)</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Pojem „urobiť oznámenie“ je pojmom, ktorý je v právnom poriadku pojmom rovnako zaužívaným, ako navrhované alternatívy a v novelizovanom</p>

	Navrhujeme v dopĺňanom texte písm. c) zmeniť slovo „urobeniu“ na slovo „podaniu“			zákone je používaný už od jeho prijatia. Vzhľadom na skutočnosť, že je tento pojem dlhodobo zaužívaný a osvedčil sa i v aplikačnej praxi, predkladateľ nevidí dôvod na to, aby týmto závažným zásahom vstupoval do zákona len na základe subjektívnych preferencií vybraných pojmov pripomienkujúceho subjektu.
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 40 § § 19</p> <p>(12/17)</p> <p>Zásadná pripomienka: Navrhujeme úpravu pôvodného ods. 1 nasledovne: „(1) Zamestnávateľovi, ktorý si nesplní niektorú z povinností podľa § 10 ods. 7 - 8 alebo § 11 úrad môže uložiť pokutu do 30 000 €.“ V pôvodnom zákone je uvedený iba § 10 alebo 11. Keďže však v ods. 2 zavádzame závažnejší správny delikt pri niektorých odsekoch v rámci § 10, je potrebné tieto skutkové podstaty odlišiť. Ďalej navrhujeme upraviť znenie novonavrhaného ods. 2 nasledovne: „(2) Zamestnávateľovi, ktorý urobí voči oznamovateľovi pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje, poruší niektorú z povinností podľa § 10 ods. 1 - 6 alebo hrozí postihom oznamovateľovi, pokúsi sa o postih alebo postihne oznamovateľa v súvislosti s podaním oznámenia môže úrad uložiť pokutu až do výšky 100 000€.“ V návrhu boli opomenuté situácie, kedy zamestnávateľ (ako právnická osoba) postihne oznamovateľa v súvislosti s podaním oznámenia, pričom práve zákaz a trestanie takýchto krokov je jedným z cieľov smernice. Tieto situácie boli pokryté aj v znení návrhu, ktorý smeroval na LRV v máji.</p>	Z	ČA	Nové znenie ustanovenia § 19 návrhu zákona bolo predmetom rokovania na koalícnej rade, na ktorom sa zúčastnil i pripomienkujúci subjekt. Zároveň, dňa 24. októbra 2022 sa uskutočnilo rozporové konanie i k predmetnej pripomienke, pričom nový návrh znenia ustanovenia § 19 predstavuje kompromisné riešenie akceptované všetkými zúčastnenými.
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 42 § § 22 ods. 4</p> <p>(13/17)</p> <p>Navrhujeme v ods. 4 písm. a) zmeniť slovo “urobenie” na “podanie”.</p>	O	N	Pojem „urobiť oznámenie“ je pojmom, ktorý je v právnom poriadku pojmom rovnako zaužívaným, ako navrhované alternatívy a v novelizovanom zákone je používaný už od jeho prijatia. Vzhľadom na skutočnosť, že je tento pojem dlhodobo zaužívaný a osvedčil sa i v aplikačnej praxi, predkladateľ nevidí dôvod na to, aby týmto závažným zásahom vstupoval do zákona len na

				základe subjektívnych preferencií vybraných pojmov pripomienkujúceho subjektu.
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 43 § § 22 ods. 5</p> <p>(14/17)</p> <p>Zásadná pripomienka: Navrhujeme nahradiť pojem “bezodkladne” pojmom “do 7 dní” Zároveň navrhujeme § 22 doplniť odsekom 6, ktorý znie: „(6) Prokuratúra, správny orgán a úrad poskytne oznamovateľovi informáciu o stave konania a ďalšom postupe v konaní v primeranej lehote, ktorá nepresiahne tri mesiace a v odôvodnených prípadoch šesť mesiacov.“ Uvedená povinnosť vyplýva z článku 11 smernice, ktorý stanovuje základné štandardy externých kanálov oznamovania. Definovanie týchto povinností je dôležité najmä preto, že správne orgány a prokuratúra postupujú podľa svojich procesných predpisov. Princípy komunikácie/spätnej väzby v zmysle smernice poskytujú oznamovateľom striktnejšie pravidlá (najmä časové) ako súčasná slovenská legislatíva, a preto je dôležité ich vysloveným spôsobom upraviť v tomto zákone.</p>	Z	N	V uvedenom prípade predmetné ustanovenie § 22 ods. 4 (do MPK ako § 22 ods. 5) predstavuje transpozíciu čl. 11 ods. 2 písm. b) smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení, ktorá upravuje rozdielne povinnosti pre tzv. externé kanály nahlasovania a tzv. interné kanály nahlasovania. Z tohto dôvodu nie je možné pripomienke vyhovieť. Navrhovateľ nesúhlasí ani s novým navrhovaným odsekom 6, nakoľko by takéto znenie bolo v rozpore s osobitnými predpismi upravujúcimi jednotlivé typy konaní.
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 44 § § 24 ods. 1</p> <p>(15/17)</p> <p>Nie je zřejmé, na aké prípady “postúpenia podľa § 20” sa vzťahuje Správny poriadok. § 20 totiž upravuje poskytovanie právnej pomoci.</p>	O	N	Dotknuté ustanovenie bolo vypustené.
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 8 § § 2 písm. f), g)</p> <p>(16/17)</p> <p>K § 2 písm. f) – kvôli úplnosti a zrozumiteľnosti navrhujeme doplniť za slovami „činnosť osoby vykonávajúcej funkciu člena orgánu právnickej osoby“ slová „činnosť verejného funkcionára“. Formulácia „najmä“ síce nevylučuje, že sa pojem iný obdobný vzťah môže vzťahovať aj na verejných funkcionárov v zmysle ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, avšak z dôvodu, že práve tieto osoby môžu byť významnými oznamovateľmi je vhodné pokryť ich priamo aj vymenovaním. § 2</p>	O	ČA	Dôvodová správa bola primerane upravená. Zároveň predkladateľ považuje za dostatočné vymedzenie iného obdobného vzťahu v § 2 písm. f) návrhu zákona a to najmä s ohľadom na demonštratívny výpočet, ktoré toto ustanovenie stanovuje.

	<p>písm. g) – chýba dôvodová správa k tomuto bodu. Zároveň navrhujeme, aby bolo v dôvodovej správe podrobne vysvetlené, že tým, že sa orgánmi príslušnými na prijatie oznámenia menovite označia úrad, prokuratúra a správne orgány je potrebné, aby každý z týchto orgánov mal systémy na prijímanie oznámení v súlade s požiadavkami smernice, v zmysle článkov 12-14 a článkov 16-18. Tieto požiadavky by mali o.i. zahŕňať povinnosť zasielať potvrdenie o prijatí oznámenia v lehote podľa smernice, osobitné povinnosti pri evidencii oznámení, informovaní verejnosti, povinnosti pravidelne revidovať svoje postupy, povinnosť poskytovať spätnú väzbu pri prijatí oznámenia aj priebežne, povinnosť chrániť identitu oznamovateľa, či povinnosť oznámiť výsledok prešetrenia.</p>			
ÚOOPČ	<p>Čl. I. bod 9 § 2a (17/17)</p> <p>Zásadná pripomienka Navrhované znenie je zmätočné. Uvedené ustanovenie zároveň nepovažujeme za nevyhnutné, keďže charakter ochrany vyplýva z logiky ostatných ustanovení v zákone, zvlášť s ohľadom na navrhované znenie § 12 ods. 8. Ak však predkladateľ trvá na vložení tohto ustanovenia do návrhu zákona, je potrebné rozlišovať 3 skupiny osôb s ochranou: 1. Zamestnanec (§2 písm. e) - § 3 až 8 a 12 (preventívna – súhlas + pozastavenie účinnosti + zákaz odvetných opatrení) 2. Iné osoby v PP vzťahu ktoré už boli postihnuté (§1 ods. 5) - § 12 (pozastavenie účinnosti + zákaz odvetných opatrení) 3. Osoby v inom obdobnom vzťahu (§2 písm. f) – (zákaz odvetných opatrení) Podľa navrhovaného znenia je totiž prípustné, aby blízka osoba žiadala o preventívnu ochranu podľa § 3-8 čo však logicky nie je možné, keďže to, že sa na ňu vzťahuje ochrana, je práve dôsledkom odvetného opatrenia. Môže mať teda nárok iba na pozastavenie účinnosti, ktoré je následné.</p>	Z	A	Dotknuté ustanovenie bolo upravené.
UOOU SR	<p>Čl. I bod 12 k § 8 ods. 1 nad rámec návrhu zákona (1/6)</p> <p>Navrhujeme v § 8 ods. 1 doplniť nové písmeno g), ktorým zanikne ochrana oznamovateľa právoplatným ukončením správneho konania, v ktorom správny orgán rozhodol, že podozrenie z porušenia, o ktorom sa rozhodovalo v správnom</p>	Z	N	Dôvodom, pre ktorý predkladateľ nepristúpil k úprave § 8 ods. 1 platného znenia zákona je ten, že oznamovateľ sa momentom podania kvalifikovaného oznámenia dostáva do nebezpečenstva pred odvetnými opatreniami zo strany svojho zamestnávateľa. Priznanie ochrany na dlhší čas (teda až do uplynutia troch rokov od

	<p>konaní, nie je porušením. Táto pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: V súlade s čl. 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenie práva Únie (ďalej len „smernica 2019/1937“) je porušenie konanie alebo opomenutie konania, ktoré je nezákonné alebo je v rozpore s predmetom alebo účelom pravidiel ustanovených v aktoch Únie. Podľa § 8 ods. 1 písm. c) zákona č. 54/2019 Z. z. ochrana oznamovateľa poskytnutá správnym orgánom podľa § 6 tohto zákona uplynutím troch rokov od skončenia trestného konania alebo konania o správnom delikte a to bez ohľadu na to, či bolo porušenie v oblasti práva Únie, ktorého sa predmet správneho konania týka ukončené v prospech alebo neprospech oznamovateľa (napr. zastavením správneho konania, pretože skutok nie je správnym deliktom a pod.). Navrhujeme preto doplniť nový spôsob zániku poskytnutej ochrany oznamovateľovi, aby inštitút oznámenia nebol využívaný formalistickým spôsobom aj po právoplatnom ukončení správneho konania, ktorým sa podozrenie z porušenia nepreukázalo. Správny orgán musí správne konanie začať vždy, keď mu je doručený návrh na začatie konania, ktorý spĺňa obsahové a formálne náležitosti návrhu podľa osobitného predpisu (prípadne zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku). V podanom návrhu na začatie správneho konania tak existuje len podozrenie z porušenia. Porušenie alebo neporušenie je konštatované až rozhodnutím správneho orgánu. Ak správny orgán rozhodne, že k porušeniu nedošlo, nie je dôvod pre poskytnutie ochrany podľa zákona č. 54/2019 Z. z.</p>		<p>skončenia trestného konania alebo konania o správnom delikte) má zároveň veľký význam v podpore podávania oznámení vo všeobecnosti. Oznamovatelia sa cítia bezpečnejšie, pokiaľ im za poskytnuté oznámenie štát ponúkne ochranu na dlhší čas, v opačnom prípade by nebola ochrana efektívna. Ustanovenie § 8 ods. 1 písm. d) a e) zároveň zabezpečuje, aby ochrana bola voči chránenému oznamovateľovi účinná len za predpokladu, že táto osoba je vnútorne presvedčená o pravdivosti obsahu oznámenia a nejde o akt pomsty oznamovateľa. Z uvedeného dôvodu si nemyslíme, že inštitút ochrany by mohol byť využívaný iba formalisticky. Zmyslom poskytnutia ochrany totiž nie je čo najskôr objasniť nezákonnú činnosť zamestnávateľa, ale vytvoriť oznamovateľovi takú ochranu, ktorá nebude iba formalistická, ale skutočne efektívna. Z toho dôvodu napríklad v prípade, ak by bol správny delikt posúdený po pár týždňoch od oznámenia a správnym orgánom vyhodnotený záverom, že k porušeniu nedošlo, oznamovateľ by bol okamžite vystavený možným odvetám za podané oznámenie. Ak by vznikla takáto situácia a oznamovateľovi by skončila ochrana momentom vyhodnotenia správneho orgánu so záverom, že k porušeniu nedošlo, tento neprijateľný stav v neprospech oznamovateľa je jednoznačne v rozpore so základným účelom Smernice Európskeho parlamentu a rady EÚ 2019/1937, ktorým je v prvom rade zabezpečiť dostatočnú ochranu oznamovateľa v podobných situáciách. Taktiež dávame do pozornosti, že na</p>
--	--	--	---

				poskytnutie ochrany nie je potrebné konštatovanie, že k porušeniu skutočne došlo.
UOOU SR	<p>Čl. I bod 19 k § 10 ods. 6 navrhovaného zákona:</p> <p>(2/6)</p> <p>Požadujeme do textu zákona doplniť účel, rozsah a spôsob zverejnenia osobných údajov oznamovateľa. Táto pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: Do ods. 6 sa dopĺňa nová spracovateľská operácia s osobnými údajmi oznamovateľa, ktorý na zverejnenie poskytne písomný súhlas oznamovateľa. Nakoľko z textu zákona nie je zrejmé, na aký účel sa majú osobné údaje zverejniť, kde sa majú zverejniť ani v akom rozsahu, po akú dobu a kto môže mať k týmto údajom prístup a prečo, žiadame o doplnenie týchto základných náležitosti právneho základu pre spracúvanie osobných údajov doplniť v súlade s čl. 6 ods. 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27.04.2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (ďalej len „Nariadenie“). Zároveň navrhujeme doplniť v dôvodovej správe, že súhlas navrhovateľa podľa tohto ustanovenia nie je súhlasom podľa čl. 6 ods. 1 písm. a) Nariadenia, alebo pojem „súhlas“ navrhujeme nahradiť iným pojmom napr. „žiadost“.</p>	Z	A	Počas spoločného stretnutia dňa 22. septembra 2022 prišlo ku kompromisnému návrhu znenia § 10 ods. 6 návrhu zákona.
UOOU SR	<p>Čl. I bod 19 k § 10 ods. 7 navrhovaného zákona:</p> <p>(3/6)</p> <p>Požadujeme obmedzenie práva na informácie zosúladiť s čl. 23 ods. 1 a ods. 2 Nariadenia. Táto pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: S poukazom na recitál 84 smernice 2019/1937 by členské mali zabezpečiť účinnosť tejto smernice, v prípade potreby aj prijatím legislatívnych opatrení na obmedzenie uplatňovania určitých práv na ochranu údajov dotknutých osôb, v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. e) a i) a článkom 23 ods. 2 Nariadenia v takom rozsahu a na také obdobie, ako je potrebné na predídenie pokusom o zabránenie nahláseniu alebo zabránenie, sťaženie alebo spomalenie prijímania následných opatrení, najmä pri vyšetovaní, alebo pokusom o zistenie totožnosti nahlásajúcej osoby a na riešenie takýchto</p>	Z	N	Počas spoločného stretnutia dňa 22. septembra 2022 prišlo ku pre kvalifikácii pripomienky zo strany UOOU SR na pripomienku obyčajnú.

	<p>pokusov. Navrhované obmedzenie práva na informácie podľa čl. 13 Nariadenia nereflektuje požiadavky stanovené v čl. 23 Nariadenia. Zároveň dávame do pozornosti, že subjekt, ktorému bude oznámenie postúpené na vybavenie podľa Trestného poriadku alebo osobitných predpisov bude mať stále povinnosť dotknutú osobu (oznamovateľa) informovať, že mu osobné údaje boli postúpené. Ak bolo zámerom navrhovateľa obmedziť právo na informácie aj pre tieto subjekty, ktorým bude oznámenie postúpené na prešetrovanie, je uvedené potrebné doplniť do zákona. V takom prípade je potrebné taxatívnym spôsobom doplniť zoznam osobitných predpisov alebo subjektov, ktorých sa výnimka z povinnosti informovať oznamovateľa bude týkať.</p>			
UOOU SR	<p>Čl. I bod 22 k § 11 ods. 1 navrhovaného zákona:</p> <p>(4/6)</p> <p>Žiadame vypustiť slovo „najmenej“ z § 11 ods. 1. Táto pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: V súlade s jasnosťou, presnosťou, predvídateľnosťou právneho predpisu a zásadou minimalizácie uchovávaní podľa čl. 5 ods. 1 písm. e) Nariadenia žiadame lehotu uchovávaní písomností, ktoré môžu obsahovať osobné údaje, stanoviť jednoznačne. Zároveň je potrebné, aby bola takto stanovená lehota v súlade so zásadou minimalizácie uchovávaní v zmysle čl. 5 ods. 1 písm. e) Nariadenia, t. j. uchovávať údaje len po nevyhnutnú, minimálnu, dobu.</p>	Z	A	
UOOU SR	<p>Čl. I bod 33 k § 13 ods. 18 navrhovaného zákona:</p> <p>(5/6)</p> <p>Navrhujeme preformulovať slovné spojenie zákazu „zverejnenie totožnosti“ Táto pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: Podľa dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu navrhovaného zákona je toto ustanovenie transpozíciou čl. 16 a čl. 22 smernice 2019/1937. Z pohľadu Nariadenia takto formulovaný zákaz a výnimka zverejnenia totožnosti vzbudzuje dojem, že sa osobné údaje oznamovateľa a toho, proti komu oznámenie smeruje, za určitých podmienok zverejňujú bližšie nešpecifikovaným spôsobom na bližšie nešpecifikovanom mieste. Navrhujeme preto slovné spojenie „zverejnenie totožnosti“ nahradiť v príslušnom tvare za „poskytnie informácia o totožnosti“, tak ako to vyplýva z čl. 16 smernice 2019/1937.</p>	Z	A	

<p>UOOU SR</p>	<p>Čl. I bod 42 k § 22 ods. 4 navrhovaného zákona:</p> <p>(6/6)</p> <p>Navrhujeme vypustiť písm. f). Táto pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: Z návrhu zákona nie je zrejmé, aké povinnosť má prokurátor, správny orgán a úrad splniť vo vzťahu k ochrane osobných údajov. Nariadenie je priamo aplikovateľné a preto ak nie sú obmedzené podľa čl. 23 Nariadenia niektoré povinnosti, každý prevádzkovateľ je povinný preukázať súlad s Nariadením a tento súlad preukázať (čl. 5 ods. 2 Nariadenia). V prípade, ak má predkladateľ potrebu zdôrazniť, aby bola plnená informačná povinnosť podľa čl. 13 Nariadenia, navrhujeme do poznámky pod čiarou uviesť odkaz na tento článok.</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Počas spoločného stretnutia dňa 22. septembra 2022 prišlo ku kompromisnému návrhu znenia § 22 ods. 4 návrhu zákona.</p>
<p>ÚPVSR</p>	<p>Čl. I bod 18</p> <p>(1/3)</p> <p>Na koniec vkladanej vety odporúčame doplniť bodkočiarku a slová "to neplatí, ak oznamovateľ uvedie, že na vydaní takého potvrdenia netrvá" obdobne ako je to uvedené v navrhovanom znení § 22 ods. 5 (novelizačný bod 43).</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>V uvedenom prípade predmetné ustanovenia predstavujú transpozíciu rozličných článkov smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení, ktorá upravuje rozdielne povinnosti pre tzv. externé kanály nahlasovania a tzv. interné kanály nahlasovania.</p> <p>Kým navrhované ustanovenie § 10 ods. 5 návrhu zákona kladie povinnosť potvrdzovať prijatie oznámenia na zamestnávateľov, ako na interné kanály nahlasovania, a to v súlade s čl. 9 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení, ustanovenie § 22 ods. 4 návrhu zákona (v pôvodnom vlastnom materiály predloženom do MPK ako § 22 ods. 5) zavádza túto povinnosť pre orgány príslušné na prijatie oznámenie, ako na externé kanály nahlasovania, a je transpozíciou čl. 11 ods. 2 písm. b) smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení.</p>

				Z tohto dôvodu nie je možné pripomienke vyhovieť a tým ani zosúladiť znenia ustanovení § 10 ods. 5 a § 22 ods. 4 návrhu zákona.
ÚPVSR	Čl. I bod 26 (2/3) V novelizačnom bode odporúčame doplniť aj označenie odseku, resp. odsekov, v ktorých sa nahrádza slovo. Zrejme ide o odseky 4, 5 a 6.	O	A	
ÚPVSR	Čl. I bod 46 (3/3) V § 25a odporúčame vypustiť označenie odseku 1, keďže navrhovaný obsah paragrafu sa ďalej nečlení.	O	A	
Verejnosť	Celému materiálu (1/11) K návrhu novely zákona V návrhu zákona sa vyskytujú viaceré nezrovnalosti medzi dôvodovou správou a konkrétnym znením návrhu. Z celkového znenia zákona je zrejme, že praktické uplatňovanie ustanovení o povinnostiach zodpovednej osoby bude v praxi len veľmi ťažko realizovateľné. V rámci samosprávnych krajov a miest a obcí tým, že zodpovednou osobou aj pre rozpočtové a príspevkové organizácie je hlavný kontrolór, ohrozuje zákon č. 54/2019 Z. z. plnenie hlavných úloh hlavného kontrolóra stanovených § 19e zákona č. 302/2001 Z. z., resp. § 18f zákona č. 369/1990 Zb. Toto ohrozenie vyplýva jednak z toho, že pre konanie zodpovednej osoby (hlavného kontrolóra) stanovuje zákon č. 54/2019 Z. z. zákonné lehoty a tiež tým, že v prípade akéhokoľvek podania napr. na prokuratúru táto automaticky postúpi oznámenia, ktoré nemajú charakter trestnej činnosti, hlavnému kontrolórovi (čo by možno neurobil, ak mu to zákon nestanovuje). Pri navrhovanom znení je možné očakávať významný nárast agendy pre zodpovednú osobu. Ak sa majú dodržiavať všetky terajšie aj navrhované ustanovenia zákona vrátane zákonných lehôt, logicky si to vyžiada personálne posilnenie útvarov	O	ČA	Dôvodová správa a návrh zákona boli upravené tak, aby boli v súlade. V kontexte tejto i ďalších pripomienok predkladateľ pristúpil k návrhu nového znenia § 10 ods. 1 s cieľom predísť neodôvodneniu zaťaženi územných samospráv.

	hlavného kontrolóra, čo je následne spojené s nárastom výdavkov aj tak dosť napätých rozpočtov samospráv.			
Verejnost'	<p>Celému materiálu</p> <p>(2/11)</p> <p>K návrhu novely zákona V návrhu zákona sa vyskytujú viaceré nezrovnalosti medzi dôvodovou správou a znením návrhu zákona. Z celkového znenia zákona je zrejmé, že praktické uplatňovanie ustanovení o povinnostiach zodpovednej osoby bude v praxi len veľmi ťažko realizovateľné. V rámci samosprávnych krajov a miest a obcí tým, že zodpovednou osobou aj pre rozpočtové a príspevkové organizácie je hlavný kontrolór, ohrozuje zákon č. 54/2019 Z. z. plnenie hlavných úloh hlavného kontrolóra stanovených § 19e zákona č. 302/2001 Z. z., resp. § 18f zákona č. 369/1990 Zb. Toto ohrozenie vyplýva jednak z toho, že pre konanie zodpovednej osoby (hlavného kontrolóra) stanovuje zákon č. 54/2019 Z. z. zákonné lehoty a teda plnenie úloh zodpovednej osoby bude mať vyššiu prioritu, a tiež tým, že v prípade akéhokoľvek podania napr. na prokuratúru táto automaticky postúpi oznámenia, ktoré nemajú charakter trestnej činnosti, hlavnému kontrolórovi (čo by možno neurobil, ak mu to zákon nestanovuje). Pri navrhovanom znení je možné očakávať významný nárast agendy pre zodpovednú osobu. Ak sa majú dodržiavať ustanovenia zákona vrátane zákonných lehôt, logicky si to vyžiada personálne posilnenie útvarov hlavného kontrolóra, čo je následne spojené s nárastom výdavkov aj tak dosť napätých rozpočtov samospráv.</p>	O	ČA	Dôvodová správa a návrh zákona boli upravené tak, aby boli v súlade. V kontexte tejto i ďalších pripomienok predkladateľ pristúpil k návrhu nového znenia § 10 ods. 1 s cieľom predísť neodôvodneniu zaťaženiu územných samospráv.
Verejnost'	<p>Čl. I. § § 10 ods. 5 a 7</p> <p>(3/11)</p> <p>Z praktickej možnosti naplnenia jednotlivých ustanovení zákona a Čl. 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb navrhujeme vynechať zo zákona preverovanie anonymných oznámení s výnimkou oznámení podľa § 2 písm. d). Z rovnakých dôvodov navrhujeme vynechať slovo „všetkých“ v navrhovanom § 11 ods. 1 a slová „ak nejde o anonymného oznamovateľa“ v § 11 ods. 1 písm. b). Odôvodnenie: Anonymné podávanie oznámení podľa niektorých navrhovaných ustanovení sa</p>	O	N	Vypustenie dotknutého novelizačného bodu by bolo v rozpore s cieľom navrhovanej právnej úpravy, ktorá spresňuje povinnosť zamestnávateľa evidovať oznámenia tak, aby bolo nespochybniteľné, že sa uvedená povinnosť týka všetkých prijatých oznámení bez výnimky. V prípade, ak doručené podanie nie je možné v súlade so zákonom kvalifikovať ako oznámenie, subjekt počas preverovania vyhodnotí doručené podanie týmto spôsobom. Predkladateľ však nenachádza dôvod, pre ktorý

	<p>nedá v niektorých prípadoch fyzicky overiť, či anonymné oznámenie spĺňa podmienky ustanovenia § 2 písm. b) a písm. f). Taktiež nie je možné naplniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 10 ods. 5 a 7 v prípade anonymného oznámenia, keďže zodpovedná osoba nepozná totožnosť a miesto pobytu oznamovateľa. Takejto osobe (oznamovateľovi) nie je možné ani priznať alebo poskytnúť ochranu v zmysle § 3 až 7 zákona, čím nemôže byť naplnený princíp a účel tohto zákona. Článok 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb ponecháva na rozhodnutí členských štátov, či budú prijímať a preverovať anonymné oznámenia. V bode 23 k § 11 ods. 1 písm. b) dôvodovej správy k návrhu zákona sa uvádza, že „nakoľko evidencia mena, priezviska a pobytu oznamovateľa pri konkrétnom oznámení je možná iba za predpokladu, že zamestnávateľ týmito vybranými informáciami disponuje, čo priamo vylučuje charakter anonymného oznámenia“. Ergo, sám predkladateľ v dôvodovej správe vylučuje anonymné oznámenia z preverovania.</p>			<p>by doručené podanie spolu so závermi z jeho preverovania nemali byť stanovený čas uchovávané v evidencii.</p> <p>V tomto kontexte predkladateľ ďalej uvádza, že osoby, ktoré anonymne nahlásili alebo anonymne zverejnili informácie v rozsahu návrhu zákona a spĺňajú podmienky v ňom stanovené, majú nárok na ochranu podľa návrhu zákona (porovnaj § 2 písm. a) návrhu zákona).</p>
Verejnost'	<p>Čl. I. § § 10 ods. 8 písm. g) a h)</p> <p>(4/11)</p> <p>Navrhujeme vynechať uvedené ustanovenia alebo precizovať ich znenie. Odôvodnenie: Navrhované znenie ustanovenia písm. g) je formulované príliš vágne, nakoľko zodpovedná osoba nevie určiť ďalší postup (a nemá ani zodpovedajúcu právomoc) v prípade, že oznamovateľ nebude považovať prijaté opatrenia za dostatočné. Obdobne pri písm. h) sa javí ako jediná možnosť upraviť v pracovnom poriadku bránenie v oznamovaní ako porušenie, resp. závažné porušenie pracovnej disciplíny.</p>	O	ČA	<p>Predkladateľ precizoval v dotknutých častiach dôvodovú správu.</p>
Verejnost'	<p>Čl. I. § § 2 ods. písm. a) bod 3., a p § 2, písm. a) bod 3., a písm. f);</p> <p>(5/11)</p> <p>Z praktickej možnosti naplnenia jednotlivých ustanovení zákona a Čl. 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb navrhujeme vynechať zo zákona preverovanie anonymných oznámení s výnimkou oznámení podľa § 2 písm. d). Z rovnakých dôvodov navrhujeme vynechať slovo „všetkých“ v navrhovanom § 11 ods. 1 a slová „ak</p>	O	N	<p>Vypustenie dotknutého novelizačného bodu by bolo v rozpore s cieľom navrhovanej právnej úpravy, ktorá spresňuje povinnosť zamestnávateľa evidovať oznámenia tak, aby bolo nespochybniteľné, že sa uvedená povinnosť týka všetkých prijatých oznámení bez výnimky. V prípade, ak doručené podanie nie je možné v súlade so zákonom kvalifikovať ako oznámenie, subjekt počas preverovania</p>

	<p>nejde o anonymného oznamovateľa“ v § 11 ods. 1 písm. b). Odôvodnenie: Anonymné podávanie oznámení podľa niektorých navrhovaných ustanovení sa nedá v niektorých prípadoch fyzicky overiť, či anonymné oznámenie spĺňa podmienky ustanovenia § 2 písm. b) a písm. f). Taktiež nie je možné naplniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 10 ods. 5 a 7 v prípade anonymného oznámenia, keďže zodpovedná osoba nepozná totožnosť a miesto pobytu oznamovateľa. Takejto osobe (oznamovateľovi) nie je možné ani priznať alebo poskytnúť ochranu v zmysle § 3 až 7 zákona, čím nemôže byť naplnený princíp a účel tohto zákona. Článok 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb ponecháva na rozhodnutí členských štátov, či budú prijímať a preverovať anonymné oznámenia. V bode 23 k § 11 ods. 1 písm. b) dôvodovej správy k návrhu zákona sa uvádza, že „nakoľko evidencia mena, priezviska a pobytu oznamovateľa pri konkrétnom oznámení je možná iba za predpokladu, že zamestnávateľ týmito vybranými informáciami disponuje, čo priamo vylučuje charakter anonymného oznámenia“. Ergo, sám predkladateľ v dôvodovej správe vylučuje anonymné oznámenia z preverovania.</p>			<p>vyhodnotí doručené podanie týmto spôsobom. Predkladateľ však nenachádza dôvod, pre ktorý by doručené podanie spolu so závermi z jeho preverovania nemali byť stanovený čas uchovávané v evidencii.</p> <p>V tomto kontexte predkladateľ ďalej uvádza, že osoby, ktoré anonymne nahlásili alebo anonymne zverejnili informácie v rozsahu návrhu zákona a spĺňajú podmienky v ňom stanovené, majú nárok na ochranu podľa návrhu zákona (porovnaj § 2 písm. a) návrhu zákona).</p>
<p>Verejnost'</p>	<p>Čl. I. § §11 ods. 1 a ods. 1 písm. b) §11 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. b) (6/11)</p> <p>navrhujeme vynechať slovo „všetkých“ v navrhovanom § 11 ods. 1 a slová „ak nejde o anonymného oznamovateľa“ v § 11 ods. 1 písm. b). Odôvodnenie: Anonymné podávanie oznámení podľa niektorých navrhovaných ustanovení sa nedá v niektorých prípadoch fyzicky overiť, či anonymné oznámenie spĺňa podmienky ustanovenia § 2 písm. b) a písm. f). Taktiež nie je možné naplniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 10 ods. 5 a 7 v prípade anonymného oznámenia, keďže zodpovedná osoba nepozná totožnosť a miesto pobytu oznamovateľa. Takejto osobe (oznamovateľovi) nie je možné ani priznať alebo poskytnúť ochranu v zmysle § 3 až 7 zákona, čím nemôže byť naplnený princíp a účel tohto zákona. Článok 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb ponecháva na rozhodnutí členských štátov, či budú prijímať a preverovať anonymné oznámenia. V bode 23 k § 11 ods. 1 písm. b) dôvodovej správy k návrhu zákona sa uvádza, že „nakoľko evidencia mena, priezviska a pobytu oznamovateľa pri konkrétnom oznámení je možná iba za predpokladu, že zamestnávateľ týmito vybranými informáciami</p>	<p>O</p>	<p>N</p>	<p>Vypustenie dotknutého novelizačného bodu by bolo v rozpore s cieľom navrhovanej právnej úpravy, ktorá spresňuje povinnosť zamestnávateľa evidovať oznámenia tak, aby bolo nespochybniteľné, že sa uvedená povinnosť týka všetkých prijatých oznámení bez výnimky. V prípade, ak doručené podanie nie je možné v súlade so zákonom kvalifikovať ako oznámenie, subjekt počas preverovania vyhodnotí doručené podanie týmto spôsobom. Predkladateľ však nenachádza dôvod, pre ktorý by doručené podanie spolu so závermi z jeho preverovania nemali byť stanovený čas uchovávané v evidencii.</p> <p>V tomto kontexte predkladateľ ďalej uvádza, že osoby, ktoré anonymne nahlásili alebo anonymne zverejnili informácie v rozsahu návrhu zákona a</p>

	disponuje, čo priamo vylučuje charakter anonymného oznámenia“. Ergo, sám predkladateľ v dôvodovej správe vylučuje anonymné oznámenia z preverovania.			spĺňajú podmienky v ňom stanovené, majú nárok na ochranu podľa návrhu zákona (porovnaj § 2 písm. a) návrhu zákona).
Verejnosť	Čl. I. § 10 ods. 8 (7/11) Navrhujem vynechať uvedené ustanovenia alebo precizovať ich znenie. Odôvodnenie: Navrhované znenie ustanovenia písm. g) je formulované príliš vágne, nakoľko zodpovedná osoba nevie určiť ďalší postup (a nemá ani zodpovedajúcu právomoc) v prípade, že oznamovateľ nebude považovať prijaté opatrenia za dostatočné. Obdobne pri písm. h) sa javí ako jediná možnosť upraviť v pracovnom poriadku bránenie v oznamovaní ako porušenie, resp. závažne porušenie pracovnej disciplíny.	O	ČA	Predkladateľ precizoval v dotknutých častiach dôvodovú správu.
Verejnosť	Čl. I. § 10, 13, 18 ods. 6, §13-18, §18 ods 1 (8/11) Navrhujeme vypustiť sankciu v § 18 ods. 1 písm. b), druhá časť vety, alebo doplniť do § 10 ods. 6 poslednú vetu z ustanovenia § 13 ods. 18. Odôvodnenie: Nikde v zákone, ani v navrhovanej novele nie je uvedené zachovať mlčanlivosť o totožnosti toho, voči komu oznámenie smeruje, ako povinnosť zodpovednej osoby a osôb, ktoré sa pri preverovaní o jej totožnosti dozvedeli. Pritom v bode 19 dôvodovej správy k § 10 ods. 6 a 7 k návrhu zákona sa uvádza, že sa navrhuje zaviesť takáto povinnosť. Návrh zákona je v tomto bode v rozpore s dôvodovou správou.	O	ČA	Ustanovenia § 10 ods. 6, § 13 ods. 18 a § 18 ods. 1 písm. b) návrhu zákona boli upravené. Rovnako tak bola upravená i dôvodová správa, aby bola v súlade s návrhom zákona.
Verejnosť	Čl. I. § 11 ods. 1 (9/11) Z praktickej možnosti naplnenia jednotlivých ustanovení zákona a s odvolaním sa na Čl. 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb navrhujeme vynechať zo zákona preverovanie anonymných oznámení s výnimkou oznámení podľa § 2 písm. d). Z uvedeného dôvodu navrhujem vynechať slovo „všetkých“ v navrhovanom § 11 ods. 1 a slová	O	N	Vypustenie dotknutého novelizačného bodu by bolo v rozpore s cieľom navrhovanej právnej úpravy, ktorá spresňuje povinnosť zamestnávateľa evidovať oznámenia tak, aby bolo nespochybniteľné, že sa uvedená povinnosť týka všetkých prijatých oznámení bez výnimky. V prípade, ak doručené podanie nie je možné v súlade so zákonom kvalifikovať ako

	<p>„ak nejde o anonymného oznamovateľa“ v § 11 ods. 1 písm. b). Odôvodnenie: Anonymné podávanie oznámení podľa niektorých navrhovaných ustanovení sa nedá v niektorých prípadoch fyzicky overiť, či anonymné oznámenie spĺňa podmienky ustanovenia § 2 písm. b) a písm. f). Taktiež nie je možné naplniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 10 ods. 5 a 7 v prípade anonymného oznámenia, keďže zodpovedná osoba nepozná totožnosť a miesto pobytu oznamovateľa. Takejto osobe (oznamovateľovi) nie je možné ani priznať alebo poskytnúť ochranu v zmysle § 3 až 7 zákona, čím nemôže byť naplnený princíp a účel tohto zákona. Článok 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb ponecháva na rozhodnutí členských štátov, či budú prijímať a preverovať anonymné oznámenia. V bode 23 k § 11 ods. 1 písm. b) dôvodovej správy k návrhu zákona sa uvádza, že „nakoľko evidencia mena, priezviska a pobytu oznamovateľa pri konkrétnom oznámení je možná iba za predpokladu, že zamestnávateľ týmito vybranými informáciami disponuje, čo priamo vylučuje charakter anonymného oznámenia“. Ergo, sám predkladateľ v dôvodovej správe vylučuje anonymné oznámenia z preverovania.</p>			<p>oznámenie, subjekt počas preverovania vyhodnotí doručené podanie týmto spôsobom. Predkladateľ však nenachádza dôvod, pre ktorý by doručené podanie spolu so závermi z jeho preverovania nemali byť stanovený čas uchovávané v evidencii.</p> <p>V tomto kontexte predkladateľ ďalej uvádza, že osoby, ktoré anonymne nahlásili alebo anonymne zverejnili informácie v rozsahu návrhu zákona a spĺňajú podmienky v ňom stanovené, majú nárok na ochranu podľa návrhu zákona (porovnaj § 2 písm. a) návrhu zákona).</p>
Verejnost'	<p>Čl. I. § 18 ods. 1 (10/11)</p> <p>Navrhujem vypustiť sankciu v § 18 ods. 1 písm. b), druhá časť vety, alebo doplniť do § 10 ods. 6 poslednú vetu z ustanovenia § 13 ods. 18. Odôvodnenie: Nikde v zákone, ani v navrhovanej novele nie je uvedené zachovať mlčanlivosť o totožnosti toho, voči komu oznámenie smeruje, ako povinnosť zodpovednej osoby a osôb, ktoré sa pri preverovaní o jej totožnosti dozvedeli. Pritom v bode 19 dôvodovej správy k § 10 ods. 6 a 7 k návrhu zákona sa uvádza, že sa navrhuje zaviesť takáto povinnosť. Návrh zákona je v tomto bode v rozpore s dôvodovou správou.</p>	O	ČA	<p>Ustanovenia § 10 ods. 6, § 13 ods. 18 a § 18 ods. 1 písm. b) návrhu zákona boli upravené. Rovnako tak bola upravená i dôvodová správa, aby bola v súlade s návrhom zákona.</p>
Verejnost'	<p>Čl. I. § 2 ods. a) (11/11)</p> <p>Z praktickej možnosti naplnenia jednotlivých ustanovení zákona a s odvolaním sa na Čl. 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb navrhujem vynechať zo zákona preverovanie</p>	O	N	<p>Požiadavky vznesenej pripomienky sú v rozpore s cieľom návrhu zákona, nakoľko namietané zmeny predstavujú transpozíciu smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Dôvodová správa bola upravená.</p>

	<p>anonymných oznámení s výnimkou oznámení podľa § 2 písm. d). Odôvodnenie: Anonymné podávanie oznámení podľa niektorých navrhovaných ustanovení sa nedá v niektorých prípadoch fyzicky overiť, či anonymné oznámenie spĺňa podmienky ustanovenia § 2 písm. b) a písm. f). Taktiež nie je možné naplniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 10 ods. 5 a 7 v prípade anonymného oznámenia, keďže zodpovedná osoba nepozná totožnosť a miesto pobytu oznamovateľa. Takejto osobe (oznamovateľovi) nie je možné ani priznať alebo poskytnúť ochranu v zmysle § 3 až 7 zákona, čím nemôže byť naplnený princíp a účel tohto zákona. Článok 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb ponecháva na rozhodnutí členských štátov, či budú prijímať a preverovať anonymné oznámenia.</p>			<p>V tomto kontexte predkladateľ ďalej uvádza, že osoby, ktoré anonymne nahlásili alebo anonymne zverejnili informácie v rozsahu návrhu zákona a spĺňajú podmienky v ňom stanovené, majú nárok na ochranu podľa návrhu zákona (porovnaj § 2 písm. a) návrhu zákona).</p>
<p>ŽSK</p>	<p>§ 10 ods. 8 písm. g) (1/4)</p> <p>Navrhujeme vynechať uvedené ustanovenia alebo precizovať ich znenie. Odôvodnenie: Navrhované znenie ustanovenia písm. g) je formulované príliš vágne, nakoľko zodpovedná osoba nevie určiť ďalší postup (a nemá ani zodpovedajúcu právomoc) v prípade, že oznamovateľ nebude považovať prijaté opatrenia za dostatočné. Obdobne pri písm. h) sa javí ako jediná možnosť upraviť v pracovnom poriadku bránenie v oznamovaní ako porušenie, resp. závažné porušenie pracovnej disciplíny. Uvedenú pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	ČA	<p>Ustanovenia § 10 ods. 6, § 13 ods. 18 a § 18 ods. 1 písm. b) návrhu zákona boli upravené. Rovnako tak bola upravená i dôvodová správa, aby bola v súlade s návrhom zákona.</p>
<p>ŽSK</p>	<p>Celému materiálu (2/4)</p> <p>V návrhu zákona sa vyskytujú viaceré nezrovnalosti medzi dôvodovou správou a konkrétnym znením návrhu. Z celkového znenia zákona je zrejmé, že praktické uplatňovanie ustanovení o povinnostiach zodpovednej osoby bude v praxi len veľmi ťažko realizovateľné. V rámci samosprávnych krajov a miest a obcí tým, že zodpovednou osobou aj pre rozpočtové a príspevkové organizácie je hlavný kontrolór, ohrozuje zákon č. 54/2019 Z. z. plnenie hlavných úloh hlavného kontrolóra stanovených § 19e zákona č. 302/2001 Z. z., resp. § 18f zákona č. 369/1990 Zb. Toto ohrozenie vyplýva jednak z toho, že pre konanie zodpovednej</p>	O	ČA	<p>Dôvodová správa a návrh zákona boli upravené tak, aby boli v súlade. V kontexte tejto i ďalších pripomienok predkladateľ pristúpil k návrhu nového znenia § 10 ods. 1 s cieľom predísť neodôvodneniu zaťaženi územných samospráv.</p>

	<p>osoby (hlavného kontrolóra) stanovuje zákon č. 54/2019 Z. z. zákonné lehoty a tiež tým, že v prípade akéhokoľvek podania napr. na prokuratúru táto automaticky postúpi oznámenia, ktoré nemajú charakter trestnej činnosti, hlavnému kontrolórovi (čo by možno neurobil, ak mu to zákon nestanovuje). Pri navrhovanom znení je možné očakávať významný nárast agendy pre zodpovednú osobu. Ak sa majú dodržiavať všetky terajšie aj navrhované ustanovenia zákona vrátane zákonných lehôt, logicky si to vyžiada personálne posilnenie útvarov hlavného kontrolóra, čo je následne spojené s nárastom výdavkov aj tak dosť napätých rozpočtov samospráv.</p>			
ŽSK	<p>K § 10 ods. 6 v spojení s § 13 ods. 18 a s § 18 ods. 1 písm. b)</p> <p>(3/4)</p> <p>Navrhujeme vypustiť sankciu v § 18 ods. 1 písm. b), druhá časť vety, alebo doplniť do § 10 ods. 6 poslednú vetu z ustanovenia § 13 ods. 18. Odôvodnenie: Nikde v zákone, ani v navrhovanej novele nie je uvedené zachovať mlčanlivosť o totožnosti toho, voči komu oznámenie smeruje, ako povinnosť zodpovednej osoby a osôb, ktoré sa pri preverovaní o jej totožnosti dozvedeli. Pritom v bode 19 dôvodovej správy k § 10 ods. 6 a 7 k návrhu zákona sa uvádza, že sa navrhuje zaviesť takáto povinnosť. Návrh zákona je v tomto bode v rozpore s dôvodovou správou. Uvedenú pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	ČA	<p>Ustanovenia § 10 ods. 6, § 13 ods. 18 a § 18 ods. 1 písm. b) návrhu zákona boli upravené. Rovnako tak bola upravená i dôvodová správa, aby bola v súlade s návrhom zákona.</p>
ŽSK	<p>K § 2, písm. a) bod 3., a písm. f); k § 10 ods. 5 a 7; k § 11 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. b)</p> <p>(4/4)</p> <p>Z praktickej možnosti naplnenia jednotlivých ustanovení zákona a Čl. 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb navrhujeme vynechať zo zákona preverovanie anonymných oznámení s výnimkou oznámení podľa § 2 písm. d). Z rovnakých dôvodov navrhujeme vynechať slovo „všetkých“ v navrhovanom § 11 ods. 1 a slová „ak nejde o anonymného oznamovateľa“ v § 11 ods. 1 písm. b). Odôvodnenie: Anonymné podávanie oznámení podľa niektorých navrhovaných ustanovení sa nedá v niektorých prípadoch fyzicky overiť, či anonymné oznámenie spĺňa</p>	Z	N	<p>Požiadavky vznesenej pripomienky sú v rozpore s cieľom návrhu zákona, nakoľko namietané zmeny predstavujú transpozíciu smernice (EÚ) 2019/1937 v platnom znení. Dôvodová správa bola upravená.</p> <p>Vypustenie navrhovanej právnej úpravy by bolo v rozpore s cieľom navrhovanej právnej úpravy, ktorá spresňuje povinnosť zamestnávateľa evidovať oznámenia tak, aby bolo nespochybniteľné, že sa uvedená povinnosť týka všetkých prijatých oznámení bez výnimky. V prípade, ak doručené podanie nie je možné</p>

	<p>podmienky ustanovenia § 2 písm. b) a písm. f). Taktiež nie je možné naplniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 10 ods. 5 a 7 v prípade anonymného oznámenia, keďže zodpovedná osoba nepozná totožnosť a miesto pobytu oznamovateľa. Takejto osobe (oznamovateľovi) nie je možné ani priznať alebo poskytnúť ochranu v zmysle § 3 až 7 zákona, čím nemôže byť naplnený princíp a účel tohto zákona. Článok 6 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb ponecháva na rozhodnutí členských štátov, či budú prijímať a preverovať anonymné oznámenia. V bode 23 k § 11 ods. 1 písm. b) dôvodovej správy k návrhu zákona sa uvádza, že „nakoľko evidencia mena, priezviska a pobytu oznamovateľa pri konkrétnom oznámení je možná iba za predpokladu, že zamestnávateľ týmito vybranými informáciami disponuje, čo priamo vylučuje charakter anonymného oznámenia“. Ergo, sám predkladateľ v dôvodovej správe vylučuje anonymné oznámenia z preverovania. Uvedenú pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			<p>v súlade so zákonom kvalifikovať ako oznámenie, subjekt počas preverovania vyhodnotí doručené podanie týmto spôsobom. Predkladateľ však nenachádza dôvod, pre ktorý by doručené podanie spolu so závermi z jeho preverovania nemali byť stanovený čas uchovávané v evidencii.</p>
MOSR	Odoslané bez pripomienok			
ÚGKKS	Odoslané bez pripomienok			
MZSR	Odoslané bez pripomienok			
ŠÚSR	Odoslané bez pripomienok			
VŠZP	Odoslané bez pripomienok			
MZVEZ SR	Odoslané bez pripomienok			